VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

PÁRTTÖRTÉNETI INTÉZET KÖNYVTÁRA

ÉLÜZEMÜNNEPSÉGEKRŐL

Áprilisi számunkban már köszöntöttük élüzemeinket, ezúttal tudósításokban számolunk be az ünnepségekről. Az élüzemkitüntetés a legjobbak legjobbjainak szól. A posta szervei közül egynek MT—SZOT Vörös Vándorzászlót és ötnek élüzemkitüntetést nyújtottak át. Az ünnepségeken megjelentek a KPM, a posta szakvezetői, a párt, a szakszervezet, a KISZ képviselői.

A Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság üzemeit az ott dolgozók jó munkája eredményeként a Minisztertanács és a SZOT Vörös Vándorzászlójával tüntették ki. Az ünnepségen *dr. Zsuffa Szabolcs*, szakszervezetünk mb. főtitkára tartott beszédet. Átadta a SZOT elnöksége és a szakszervezet üdvözletét, jókívánságait, hangsúlyozta, hogy a kitűzött feladatoknak az igazgatóság üzemei megfeleltek. A megnövekedett üzemeltetési feladatokat az elmúlt évben 1965-höz viszonyítva szinte azonos létszámmal látták el. A műsorszórásban részt vevő adók műsorideje 1500 órával, a televízióműsor-sugárzás pedig mintegy 300 órával növekedett. A tranzitált televízióműsor időtartama megháromszorozódott, míg a televízió helyszíni közvetítéseinek mennyisége csaknem kétszeresére nőtt. E feladatokat az üzemzavar százalék csökkentése mellett hajtották végre. A szocialista munkaversenyről szólva hangsúlyozta, hogy már 41 brigád verseng a szocialista cím elnyeréséért. Csak az elmúlt hat év alatt 11 brigád egy, nyolc brigád kettő, öt brigád 3, nyolc brigád pedig négy esetben nyerte el a megtisztelő címet. A Szakma Ifjú Mestere mozgalomban 75 versenyző, a Kiváló Ifjú Mérnök mozgalomban hat mérnök és három technikus vizsgázott eredménnyel. A kongresszusi munkaversenyben is kiemelkedően dolgoztak, s e lendület folytatódik a jubileumi munkaversenyben. Beszélt a III. ötéves tervnek az igazgatóságot érintő jelentős beruházásairól, majd megköszönte a dolgozók, vezetők becsületes munkáját.

Horn Dezső, a közlekedés- és postaügyi miniszter első helyettese is felszólalt az ünnepségen, emlékeztetett az évekkel ezelőtti kezdetleges állapotokra és a mai fejlődésre. Hangsúlyozta, hogy az új iránti igény a Rádió és Televízióműszaki Igazgatóság területén a legtágabb lehetőségeket, perspektívákat nyújtja. Ezután a Minisztertanács nevében felkérte a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság képviselőjét, adja át a Rádió-Televízióműszaki Igazgatóságnak az MT—SZOT Vörös Vándorzászlaját. Az átadó fájó szívvel búcsúzott a zászlótól, figyelmeztetve az átvevőt, úgy dolgoznak, hogy jövőre vissza akarják szerezni azt. Az átvevők így fogadkoztak: mi meg úgy dolgozunk, hogy nálunk maradjon. Nos hát, majd eldől egy év múlva, hogy kié lesz a nagy kitüntetés. Ezután sor került öt szocialista brigád kitüntetésére, többen vették át a Posta Kiváló Dolgozója kitüntetést, a vezérigazgatói elismerést, a jutalmakat.

A Miskolci Postaigazgatóságon is ünnep volt április 27-e. *Csáki László*, szakszervezetünk elnökségének tagja tartotta a beszédet. Gratulált a miskolciaknak, akik már negyedik alkalommal nyerik el e kitüntetést. Kiemelte, hogy az eredményekhez nagyban hozzájárult a párt, a szakszervezeti szervek, a KISZ-szervezetek munkája. A szakszervezeti bizottságok jól össze tudták hangolni az érdekvédelmi és termelési feladatokat. Megemlítette, hogy a szocialista brigád címért versenyzők jelentős munkafelajánlásokat tettek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 50. évfordulójának tiszteletére is.

Nemes Sándor, a postavezérigazgató helyettese adta át az Élüzem oklevelet, majd *Andrássy Aladár*, az igazgatóság vezetője 150 ezer forintot osztott ki jutalomként a munkában élenjáró dolgozóknak. Az ünnepség *Kiss Ernőnek*, a területi bizottság titkárának zárszavával ért véget.

A Posta Központi Járműtelep Élüzem cím átadási ünnepségén *Koncz Sándor*, a Postások Szakszervezete képviselője tolmácsolta az Elnökség elismerését az Élüzem cím kiérdemléséért és hangsúlyozta, hogy a Járműtelep dolgozói azért tudtak az elsők között lenni a szocialista munkaversenyben, mert a pártszervezet, a szakszervezet és a KISZ kellően mozgosította a dolgozókat, s így a Járműtelep 102,3 százalékra teljesítette a tervét. Ugyanakkor javult a munka minősége is. Figyelmeztetett viszont arra, hogy a szociális létesítmények jelenlegi áldatlan állapotán sürgősen javítani kell. A megnövekedett feladatok jobb munkakörülményeket követelnek. Hangsúlyozta, hogy a jubileumi verseny folytatása a kongresszusi munkaversenynek, így hát a szakmai és mozgalmi szervek együttműködésére a jövőben is alapvetően szükség lesz.

A közlekedés- és postaügyi miniszter, valamint a Postavezérigazgatóság jókívánságait *Rontó Tibor* vezérigazgató-helyettes tolmácsolta, méltatta a Járműtelep jó munkáját, majd több Posta Kiváló Dolgozója és Szakma Kiváló Dolgozója kitüntetést, miniszteri és vezérigazgatói elismeréseket adott át a dolgozóknak. Ekkor tüntették ki az élenjáró szocialista brigádokat is. **(földes)**

A Soproni Postaigazgatóság dolgozóinak *Nemes Sándor* vezérigazgató-helyettes adta át az Élüzem címet.

— Önök jól szolgálták a postát igénybevevők érdekeit, nagyszerű munkasikerekkel készültek pártunk IX. kongresszusára, jól startoltak a posta III. ötéves terve teljesítésében — hangoztatta az ünnepi beszédet tartó *Fatalin János*, szakszervezetünk titkára. Tolmácsolta elnökségünk elismerő üdvözletét. Beszélt a Soproni Igazgatóság dolgozóinak eredményeiről, amelyeket nem a véletlenek szültek. Olyan kiváló kollektívák dolgoznak az igazgatóság területén, mint a Győr, Veszprém és Szombathely 1. postahivatalok dolgozói, akik kiemelkedő eredményeket produkáltak a kongresszusi munkaversenyben s így méltán érdemelték ki a Postavezérigazgató és szakszervezetünk elnöksége dicséretét. Több hivatal és postaszerv eredményesen küzdött a kiváló hivatal, üzem, osztály, csoport címért. A sikerek záloga: a szocialista brigádmozgalom. Tavaly 134 brigád több mint 1200 tagja versengett a szocialista cím elnyeréséért. Például a Győr 1 postahivatal felvételi osztályának brigádja már két alkalommal nyerte el ezt a címet, ezenkívül e hivatalnál egy-egy ezüstplakettel és bronzplakettel kitüntetett brigád is tevékenykedik.

— Példamutató az a munkakapcsolat, amely a postaigazgatóság a korábbi megyebizottságok, a jelenlegi területi bizottság, valamint a megyei, járási, városi pártbizottságok, a szakszervezetek megyei tanácsai és az állami, tanácsi szervek között kialakult.

Az ünnepség záróakkordjaként sor került a különböző kitüntetések, jutalmak átadására. Fatalin elvtárs az eredményes szakszervezeti munkájukért *Benkő Tibornak, Mihályi Józsefnénak* és *Győre Károlynak* gratulált a kiváló postás dolgozó kitüntetéshez.

(boródy)

A színpad homlokterében hatalmas jelvény függ: ötágú csillag, benne három színű címer-pajzs. Rajta nagybetűs felirat: Élüzem. Harmadszor nyerte el e címet a Budapesti Postaigazgatóság. A kultúrterem zsúfolásig megtelt, vezetők és dolgozók örömmel vették át a jól végzett munka megérdemelt jutalmát. Az arcok örömet sugároztak. Jólesik látni, a postás egyenruha alól kivillanó fehér ingekben feszítő örömteli arcokat. *Buza Mártonné dr.* postavezérigazgató-helyettes mielőtt átadná a kitüntetést, nem fukarkodik a dicsérő jelzőkkel. Örömmel üdvözli, hogy a mennyiségi túlteljesítéssel arányos volt a minőségi javulás is. Beszédében kitért a mozgalmi szervek — a párt, a szakszervezet, a KISZ eredményes munkájára, a kongresszusi versenyre. Amikor a számokra, gazdasági mutatókra hivatkozik, a száraz tények mögül is előbukkan a postások csupaszív munkája, lelkesedése. Szól a hibákról is, de a jövő érdekében azért, hogy az igazgatóság egy év múlva sikerrel pályázhassa meg az MT—SZOT Vörös Vándorzászlaját.

Amikor *Dejczö Gábor* igazgató átvette az oklevelet, újra s újra boldogan tört fel a taps. Többen kaptak Kiváló dolgozó, Posta Kiváló Dolgozó kitüntetést, miniszteri dicséretet, igazgatói elismerést, a szocialista brigádok ezüst-, illetve bronzplaketteket vettek át.

— 15 évvel ezelőtt, amikor a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság először nyerte el az Élüzem címet, *Szarvas Sándor* igazgatóval együtt szögeztük ki az épület homlokzatára a jelvényt. Ezért hatódtam meg, amikor azt a feladatot kaptam, hogy tizenegyedik alkalommal átadhassam önöknek az Élüzem címet — így kezdte szavait *Rontó Tibor* postavezérigazgató-helyettes, aki ezzel egyszersmind sommázta is a múltat. A többszörös Élüzem cím és a négyszeres MT—SZOT Vándorzászlós igazgatóság dolgozói és vezetői egyre nagyszerűbb eredményeket érnek el. A múltról keveset is beszélt, inkább a jövőről, arról, hogy milyen feladatokat ró az automatizálás az igazgatóságra, hogy a munka egyre nagyobb odaadást és szaktudást követel, s a műszaiaknak nemcsak a részproblémákat kell ismerniük, hanem az egészet. El kell érni a hírközlésben is a fejlett európai színvonalat.

— Tudom, nagy célok ezek, de önök mint annyiszor, most is elérik azokat — hangsúlyozta a vezérigazgató helyettese.

Négy Kiváló dolgozó jelvényt, két-két Posta Kiváló Dolgozója kitüntetést, vezérigazgatói elismeréseket, jutalmakat adtak át a legjobbaknak. Az igazgatóság négy szocialista üzemének képviselői átvették az oklevelet.

(erdődy)

A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság fiataljai átveszik az MT—SZOT Vörös Vándorzászlót a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság fiataljaitól.

Anyagi és erkölcsi elismerésnek érezzük...

Hírlapkézbesítők — munkájukról és az első nyereségrészesedésről

Az idén első ízben kaptak nyereségrészesedést a lapterjesztők. Mit jelentett számukra ez az intézkedés, s hogyan érdemelték ki? — erről kívántunk megbizonyosodni, amikor a több ezer budapesti hírlapkézbesítő közül kettőt megszólaltattunk.

TÓTH ISTVÁNNÉNAK hetente hatszor a 62-es postahivatalba vezet az első útja; olyan időpontban, amikor a város még javában alszik. Hajnali háromnegyed három órakor ébred, az első villamossal fél négyre ér az elosztóba, s hamarosan útnak indul a terjedelmes köteggel a körzetébe tartozó lakóházakhoz. Éppen húsz esztendeje végzi ezt a munkát.

— Amikor a tél elején meghallottuk, hogy a nyereségrészesedés kifizetését a mi számunkra is engedélyezik, nagy öröm fogott el. Nemcsak a pénznek szólt az öröm. Úgy éreztük, hogy most már mi sem vagyunk mostoha „állományon kívüliek", és az erkölcsi elismerést, köszönetet, megbecsülést is megtestesíti ez az összeg, amelyet kézhez kaptunk a fizetésünk mellé.

Népköztársaság útja, Bajza utca, Délibáb utca — ez a körzete TÓTH ISTVÁNNÉNAK. Behunyt szemmel is odatalálna már az előfizetők lakásajtajaihoz, hiszen a két évtized alatt mindössze egy évig nem járt erre, betegsége miatt. Igaz, kevés lépcsőt kell járnia, mert villanegyed ez a körzet. De azért a harminc hozzátartozó lakóház között is akad háromemeletes; hét végén pedig, az újságcsomag elnehezül, a Szovjet Hiradó, a Nők Lapja, a Magyar Ifjúság, a Rádióújság terjedelmes, vaskos kötegeivel bővül. Bizony, nem könnyű a munka.

— Mint minden kézbesítőnek, ehhez a munkához is erős szív, jó láb kell — folytatja Tóthné. — No, meg egy kis számolási készség, hiszen nemegyszer előfordul, hogy egy-két példánnyal kevesebbet kapunk az elosztóban, s szükség van az utánszámolásra. Másrészt, az előfizetőktől havonta inkasszálandó sok ezer forintnak nem lehet hiánya. Persze, a fáradságos munka fogalmába beletartozik, hogy ha fúj, ha esik, nekünk talpon kell lennünk, ugyanazokban a hajnali órákban, nem szabad elkésnünk. Az inkasszálás miatt is gyakran esténként három-négy alkalommal is fel kell keresnünk a lakókat.

Tóthné 260,— forint nyereséget kapott, és mellé 200 forint jutalmat. — A pénz gyűjtve jó — mondja nevetve —, és ezzel az összeggel is közelebb jutottunk a hűtőszekrény megvásárlásához. Úgy igyekszem, hogy jövőre még többet kapjak.

MALLISKA JÁNOSNÉ, a Városház utcai elosztóban veszi át hajnalonként a hírlapokat. Szaktársnői körében is ismert munkaszeretetéről.

— Minden munkakörnek van hátránya és előnye. A korai felkelés persze, nem valami kényelmes dolog, férjemmel is alig látjuk egymást ébren; ő pincér, s valahányszor az én kézbesítési körutam véget ér, ő akkor érkezik haza az éjszakai munkából. Esténként gyakran ki kell hagynom a televízió műsorát, hiszen korán kell kelni. Aztán a kézbesítés „eszi" a cipőtalpat, a nyomdafestéktől kéménysepről feketeségű lesz a kezünk, ruhánk. Mégis — nagyon szeretem és valóban kedvvel végzem ezt a munkát.

— A Belváros egy része, a Régiposta utca, a Galamb utca, a Petőfi tér, s a Március 15. tér előfizetői tartoznak hozzám, a többi között olyan neves színművészekhez is én viszem a lapokat, mint Sinkovits Imre, Ungvári László, Rajz János. Valahányszor inkasszáláskor találkozom velük, mindig összecsapják a kezüket: „Mondja, mikor alszik maga?" — kérdik hitetlenkedve. Előfizetőim közé tartozik Germanus professzor is, ő gyakran beinvitál a lakásba, hogy megmutassa a keleti kincseket, régiségeket, elmagyarázza eredetüket, történetüket. Van előfizetőm — nyugdíjas orvos —, aki hajnalonta már a kapu előtt sétál, úgy várja a lapokat. Sokszor teszi széppé, érdekessé a terjesztést az előfizetők érdeklődése, barátságossága.

Malliskánénak „újítása" is van. Egyik rokonával kis kartonokra szöveget gépeltetett „Kérjük a hírlapdíjat előkészíteni, köszönettel..." felirattal. Ilyen módszerrel éri el, hogy három-négy nappal előbb inkasszál szaktársnőinél. Ha valamelyik lap késik az elosztóban, ő az első, aki emiatt a helyszínen vagy később a termelési értekezleten szóvá teszi az előfizetők érdekeit; ha a hajnali négyórás szolgálati villamoskocsi elmegy, csak fél óra múlva jön a következő — s az előfizetők érzékenyen reagálnak erre a kérdésre.

— Én csak egy vagyok a hírlapkézbesítők közül, de azt hiszem, mindannyiunk nevében beszélek, amikor megköszönöm a nyereségrészesedést. Korábban kicsit fájt, hogy alig részesültünk valami juttatásban és csak olyankor számítottak ránk, amikor az előfizetők szervezésére volt szükség. Tavaly a kedvezményes villamosbérlet, az idén a nyereség bizonyította, hogy már ránk is gondolnak.

Kapalyag Imre

A Magyar Szakszervezetek XXI. kongresszusán

Az újságok, a rádió és televízió, a nemzetközi sajtó részletesen foglalkozott a Magyar Szakszervezetek XXI. kongresszusával. Mintegy 40 ország szakszervezeti mozgalma képviseltette magát a több mint 3 millió magyar szervezett dolgozó legfelső fórumán. Számos hozzászóló véleménye, őszinte kritikus megállapítása igazolja, hogy a magyar szakszervezeti mozgalom egyre nagyobb feladatokat végez el a szocialista társadalom teljes felépítésének korszakában.

A szervezett postás dolgozók is szót kaptak. *Benkő Tibor*, szakszervezetünk központi vezetőségének tagja, a soproni területi bizottság titkára már az első napon tolmácsolta a szónoki emelvényről a postás dolgozók üdvözletét, a szakszervezetek XXI. kongresszusának.

— Szakszervezetünk központi vezetősége eddig is fontosnak tartotta a demokratizmus fejlesztését. Egyidejűleg kívánta erősíteni a demokratizmust és a centralizmust. Megvalósult az egységes irányítás, a felsőbb szervek határozatainak kötelező érvényű elfogadása az alsóbb szervek részéről. A demokratizmus megvalósításában már szembetaláltuk magunkat kisebb-nagyobb akadályokkal. Gátolta például a demokratizmus érvényre jutását a tagsággal szembeni felelősségérzet gyakori hiánya. Például az, hogy a döntések előtt a tagság véleményét nem minden esetben kérték ki. A beszámolási kötelezettséggel is hasonló problémák merültek fel. A centralizmus erősödésének eredményeként a választott vezetőségek sokszor a felsőbb szakszervezeti szervek iránt éreztek csupán felelősséget és kevésbé a tagság iránt.

— Központi vezetőségünk és a középszervek az elmúlt években komoly erőfeszítéseket tettek a demokratizmus fejlesztésére. Elnökségünk rendszeresen vizsgálta a taggyűlések, termelési tanácskozások eredményességét, s a hatékonyság érdekében intézkedett, határozatot hozott. A megyebizottságoknak az volt a feladatuk, hogy a helyszínen adjanak segítséget. Az eredmény: a taggyűléseket, termelési tanácskozásokat egyre inkább arra használják, hogy a vezetők tanácskoznak a dolgozókkal, kikérik véleményüket, s velük együtt döntenek a közösséget érintő kérdésekben. A dolgozók véleményének meghallgatása gyakorlattá vált a szakszervezeti munkánkban is. Döntés előtt szakszervezetünk elnöksége például meghallgatta a dolgozókat a munkaruha-ellátás, egyenruha-ellátás, a Szakma Ifjú Mestere mozgalom feltételeinek módosítására vonatkozó rendelkezések kiadása előtt. A Posta műszaki szerveinek átszervezése után szintén széles körű véleménykutatást szerveztek elnökségünk kezdeményezésére.

— A demokratizmus érvényesítésénél gondot fordítottunk a bizalmiak öntevékenységének fejlesztésére. Törekedtünk arra, hogy egyetértési jogkörükkel ne csak tisztában legyenek, de élni is tudjanak azokkal. Ebből adódóan néhány szakmai vezetővel volt kezdetben vitánk, de már a bérezési besorolás, a jutalmazás, segélyezés, üdültetés kérdéseiben a bizalmi véleménye nélkül nem döntenek.

— Az elmondottakon túl a demokratizmus erősödését elősegítette információs rendszerünk megerősödése. A bizalmiaktól kezdve a különböző választott tisztségviselőkig ma már mindenki jobban odafigyel a dolgozókat foglalkoztató kérdésekre, azok megválaszolására, illetve az intézkedések megtételére. Nem véletlen, hogy szakszervezetünk lapja fokozódó népszerűségnek örvend, mert érzékenyen reagál a dolgozók nagy többségét foglalkoztató kérdésekre.

— A szakszervezeti választások során megvalósítottuk azokat az elképzeléseket, amelyeket a SZOT 1966. augusztus 5-i teljes ülésének határozata nyomán központi vezetőségünk javasolt, illetve bevezetett a demokratizmus fejlesztése érdekében. Mint középszervi titkárnak, alkalmam volt meghallgatni a választások során a dolgozók véleményét. Állíthatom, örömmel fogadták azokat a változásokat, amelyek a SZOT határozata alapján a szakszervezeti választások mechanizmusában, szervezeti felépítésében megvalósultak. Javasoltuk, hogy a választott szervek beszámolási kötelezettségét személyekre, a választott tisztségviselőkre is terjesszék ki. A kollektív vezetés elve magába foglalja ugyan az egyéni felelősséget, de az a tapasztalatunk, hogy ez a felelősségérzet a kollektívákban sokszor feloldódik és nem érvényesül megfelelően. A meghatározott időközönkénti beszámolási kötelezettség növeli a választott tisztségviselők felelősségérzetét, folyamatos kapcsolatot biztosít a választott és választói között, módot nyújt arra, hogy a szervezett dolgozók a két választás között is értékeljék a tisztségviselők munkáját, megerősítsék őket funkciójukban, esetleg megvonják tőlük a bizalmat.

— A szakszervezeti demokrácia fejlesztése nemcsak egyszerű feladat a sok közül, hanem lényegében az egész szakszervezeti munka értékmérője. Ahogyan a jól végzett szakmai munka jutalma az anyagi elismerés, úgy a jól végzett szakszervezeti munka jutalma a dolgozók bizalma. Ez a bizalom a szakszervezeti demokrácia mind teljesebb érvényesülésével nyer kifejezést. Ez a feladat nem öncélú, nem is tekintjük annak. Végső soron azt szeretnénk elérni, hogy olyan körülményeket és légkört teremtsünk a Postán a postás dolgozók, a szakszervezet és a szakvezetők kapcsolatában, amelyekkel biztosíthatjuk az eredményes postai munkát. S e munka nem más, mint a népgazdaság, a lakosság hírközlési igényeinek egyre magasabb szinten való kielégítése.

Két kongresszusi küldöttünket kérdeztünk meg, milyen gondolatokat ébresztett bennük a Magyar Szakszervezetek XXI. kongresszusa, mit mondtak volna el, ha odaállnak a kongresszus elé, a postás dolgozók életét, munkáját, eredményeit és problémáit illetően.

Pocsai Gyula (Debrecen): A kongresszusi beszámolóból, a hozzászólásokból legjobban az ragadott meg, hogy milyen elmélyülten foglalkoznak felelős szakszervezeti vezető tisztségviselők a szervezett dolgozók problémáival. Elgondolkoztam azon, amit a dolgozók munkaidejével, munkakörülményeivel kapcsolatban elmondottak. Ha nem is teljes egészükben, részben vonatkoztathatók e kérdések a Posta egyes területeire is. Szerintem a Posta területén megoldást kell találni a havi 240 órát, vagy ennél többet dolgozók munkaidejének fokozatos csökkentésére.

A sok fontos és felelősségteljes postai munkakör közül külön emelném ki a kézbesítőkét, hiszen a Postát igénybe vevő felek nem kis mértékben az ő jó vagy rossz munkájukon keresztül ítélik meg a Posta tevékenységét. A jövőben e dolgozók ügyes-bajos problémáival, élet- és munkakörülményeivel, az utánpótlásukat gátló okok megszüntetésével az eddigieknél még hathatósabban kell foglalkoznunk. Ezekről beszéltem volna, ha szót kapok a szakszervezetek XXI. kongresszusán.

Mint központi vezetőségi tag arra törekszem, hogy a kongresszus tapasztalatait minél jobban kamatoztassam. Ennek érdekében a jövőben az eddigieknél még szélesebb körben keresem a kapcsolatot a bizalmiakkal, tisztségviselőkkel, segítek a helyi problémák megoldásában.

Benke Gézáné (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság): Ha felszólaltam volna, mindenekelőtt elmondtam volna, hogy az igazgatóság dolgozó női derekasan helytállnak a munkában. 83 brigád 825 fővel versenyez a szocialista címért, 9 üzem pedig a Szocialista munka üzeme címért. A brigádok közül 34 kizárólag nőkből áll. Közöttük hét ezüst-, hat bronzplakettel kitüntetett szocialista brigád. A nők részt vesznek a szakmai, politikai továbbképzésben.

Beszéltem volna a problémákról is, arról, hogy például a kapcsolós szolgálatot ellátó, kizárólag női munkaerővel dolgozó központnál sok nehézséget okoz a nődolgozók szabadságának biztosítása mellett, a gyermek, férj vagy családtagok betegsége, valamint egyéb gondok intézése. A szolgálat zavartalan ellátását gátolja a még mindig nagymértékben jelentkező lakásgond, az óvoda, bölcsőde telítettsége, az, hogy sok családban a dolgozó nő egyedül végzi a háztartási munkát is, s a családtagok nem segítenek. Probléma a zsúfoltság, amely végső soron fáradtságot is előidéz. Nődolgozóinkat foglalkoztatja a szociális juttatások jövőbeni alakulása, ezen belül a bölcsődei, óvodai térítés, bár a gyermekgondozási segély bevezetése közmegelégedést váltott ki mindannyiunkban.

Nődolgozóink bíznak abban, hogy a még fennálló kérdések a kormány, a szakszervezet gondoskodása révén megoldódnak, mi mindenesetre igyekszünk a feladatokat az eddigieknél még jobban végrehajtani.

★

A Magyar Szakszervezetek XXI. kongresszusa megválasztotta a Szakszervezetek Országos Tanácsát, amelyben a postás dolgozókat Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára és Benkő Tibor, a Soproni Területi Bizottság titkára képviseli. Besenyei Miklós elvtársat a SZOT elnöksége tagjává is megválasztották.

Ki mit vár a VIII. kongresszustól?

Körkérdést intéztünk néhány postás dolgozóhoz a kongresszusra való készülődés idején: ki mit vár a Postások Szakszervezete VIII. kongresszusától?

Bera János belterületi kézbesítő, Kecskemét 1. postahivatal:

— Általában meg vagyunk elégedve a munkakörülményekkel, életkörülményekkel, ezt mint szakszervezeti bizalmi is állítom. Egy-két dolgot azért a csoportomhoz tartozó szervezett dolgozók nevében elmondok. Egyik sérelmünk a kerékpárok rossz minősége. A váz szerkezete gyenge, van úgy, hogy pár napi használat után szétnyílik. Hasonló a helyzet a köpenyekkel is. Néhány hetes használat után már repedeznek. Baj van az alkatrészek beszerzésével is. Az olcsóbb alkatrésszel együtt meg kell venni azt is, amire nem lenne szükség, ugyanis az üzletben csak összeépítve adják. Mindezek azt eredményezik, hogy a kerékpárátalány a rendszeres kiadások felét sem fedezi. Javasolhatná a kongresszus a kerékpárokat gyártó vállalatoknak a minőség javítását. Ha ez nem megy, akkor indokoltnak tartjuk a kerékpárátalány felemelését.

— A nyári egyenruha is panasz tárgya. Míg zubbony és nadrág két-két évre szól, a ruha minőségének gyengesége miatt a nadrág épp, hogy eltart egy nyáron. A nyári egyenruhának silány a festése is, ha kimossuk, foltos, fakult lesz. A csúnya egyenruha a ruhaipar „jóvoltából" nem vet valami jó fényt a Postára. Nem a kihordási időkkel, hanem a minőséggel vagyunk elégedetlenek.

Nagy György, a Szegedi Postaigazgatóság Hálózatépítő Üzeme 6912. sz. építési csapatának szakszervezeti bizalmija:

— Csapatom falikábelt épít, s a múlt évben a kongresszusi versenyben elnyertük a szocialista brigád címet. Eredményeinket növelni kívánjuk a jubileumi versenyben és utána is. Szakszervezetünk VIII. kongresszusától azt várjuk, hogy határozataiban és azok megvalósítása során foglalkozzanak az eddigieknél még hathatósabban a hálózatszerelők munkáját könnyítő gépek, korszerű szerszámok biztosításával. Nézzék meg, milyen szerszámokkal dolgozunk mi, és milyen gépeket biztosít szerelői részére a DÁV.

— A munkaruha minősége is kifogásolható. Olyan kesztyűt kapunk, amelyeket nem tudunk használni. Vagy itt van például a munkaruha, amely nem felel meg a munka jellegének. A formális ellátást ne engedélyezze szakszervezetünk. Gyakran kell vizes munkaárokban dolgozni, ezért gumicsizma szükséges. Talán ha személyi használatra adnák a gumicsizmákat, változna a helyzet.

Megoldatlan a hálózatszerelő dolgozók szakmai továbbképzése. Bérezési rendszerükben nagyobb különbséget kellene tenni a szakképzett, szorgalmasabb dolgozók javára. A kezdő órabér szintje szerintem alacsony (6,30 Ft.).

Javasolja a kongresszus a magánszálláson elhelyezett dolgozóknál a formális térítési díj eltörlését, amely felesleges adminisztrációt okoz. (Napi 50 fillérről van szó...)

Gyimesi Józsefné, Pécs 1. postahivatal távbeszélő-kezelője: Kétgyermekes családanya vagyok. Brigádunk, a „Martos Flóra" brigád, háromszor nyerte el a szocialista címet, én vagyok a helyettes vezetője. Távbeszélő-központunkban többször adódnak problémák is, de azt tapasztaljuk, hogy azok megoldásában a szakszervezeti bizalmi igen eredményesen közbenjár. A kongresszustól azt várjuk, hogy erősítsék meg a jövőben is az alapszervek tisztségviselőinek, mindenekelőtt a bizalmiaknak a pozícióját.

13 éve dolgozom a pécsi távbeszélő-központban. Azóta 15 újabb munkahelyet létesítettek ugyanabban a teremben. Elképzelhető, hogy mennyire nőtt így a zaj, a zsúfoltság, ráadásul a szellőztetés sem megfelelő. Javították ugyan valamelyest a munkakörülményeket; de nem vagyunk elégedettek. Évek óta ígérgetik az építkezés megkezdését, de ahogy mondani szokás, az ígéretekkel már tele van a padlás.

Még néhány probléma: van olyan pihenőnk, amelynek csak a neve az. Üzemi konyhánk kapacitása szűk. Nagy várakozással tekintünk a munkaidő-csökkentés elé is.

Dr. Medgyesy Józsefné a segédtiszti tanfolyamot 1940-ben végezte el, és Sopronban fónikus gépen kezdett el dolgozni, majd némi szünet után, a közelmúltban került vissza újra megszeretett munkaterületére, s a Sopron 1-es hivatal távirdájának csoportvezetője.

Mit vár a kongresszustól? — erről beszélgettünk vele.

— Ismertem a postánál a felszabadulás előtt volt vak fegyelmet, majd az öntudatosodó, kötelességtudó fegyelmet a felszabadulás után. Azt szeretném, hogy a kongresszus nyomán a szakszervezet érdekvédelmi munkája nagyobb súlyt kapjon. Különösen vidéken fontos ez.

— A másik nagy feladat: még jobban, még emberibb eszközökkel formálni, alakítani az embereket. E területen nagyon sokat tett már a szakszervezet. Ennek ellenére köztünk is akadnak, nem is kis számmal olyanok, akik csak várnak, de adni, pl. társadalmi munkát vagy bármi mást, már nem igen akarnak.

B. Gy.

Mit ad a SZAKSZERVEZET

A kérdés felvetése igen szűken értelmezett, hiszen a szakszervezeti mozgalom tevékenysége nem csupán abból áll, hogy különböző egyéni problémákat, igényeket igyekszik kielégíteni, hanem elsődleges feladata a társadalom és az egyéni érdekek megfelelő összhangját biztosítani minden vonatkozásban. A szakszervezet gazdasági munkája részben választ ad a kérdést felvetőknek. Központi Vezetőségünk legutóbbi ülésén tárgyalta szakszervezetünk 1966. évi gazdálkodásáról és az 1967. évi költségvetésről szóló jelentést, amely egyben tartalmazta a megoldásra váró feladatokat is.

Mi jellemezte szakszervezetünk 1966. évi gazdálkodását? Arra törekedtünk, hogy minden szinten biztosítsuk a mozgalmi munka anyagi fedezetét, ugyanakkor gondoskodtunk arról, hogy a szakszervezeti tagság sokirányú igényeinek kielégítéséhez szükséges pénzügyi eszközök rendelkezésre álljanak. 1966. évi gazdálkodásunk 281 ezer forintos bevételi többlettel zárult, ami elsősorban abból adódott, hogy tagdíjbevételi előirányzatunkat 102,8 százalékra teljesítettük. Ez az eredmény a postás szakszervezeti tagság becsületes hozzáállásának és a tisztségviselők jó munkájának köszönhető.

Az anyagi eszközök helyes, kiegyensúlyozott felhasználása is hozzájárult a tömegbefolyás növekedéséhez. Szervezettségünk 97,2 százalékos, a fizetőkészség pedig 95,7 százalékos. Ezek az adatok az előző évekhez viszonyítva lényegtelen eltérést mutatnak, ezért a jelenlegi állapotot állandósultnak tekintjük. Az elért eredményeken azonban egyes területeken még lehetne javítani. Meg kell említenem a budapesti, a Tolna és Veszprém megyei egyes alapszervezeteket, ahol mind a szervezettséget, mind a fizetőkészséget illetően javítani kell a nevelő, felvilágosító vagy éppen a szervező munkát.

Tovább javult az alapszervezetek gazdasági és pénzügyi munkájának színvonala. Ezt a megállapításunkat a helyi ellenőrzések tapasztalatai is igazolják. Néhány dologra azonban fel kell hívnunk a figyelmet. Ilyen például, hogy míg az alapszervezetek 1965-ben 71 alkalommal, addig 1966-ban 136 alkalommal nem, vagy késedelmesen vásárolták meg a tagdíjbélyeget. Ebből sok nehézség származik, mind az OTP-vel való elszámolás, mind az ellenőrzés tekintetében. Vagy megemlítem, hogy az alapszervezetek a költségvetésükben segélyekre megtervezett és jóváhagyott 600 000 forintnak csak 87,4 százalékát használták fel. Ezt annál is inkább szóvá kell tennünk, mert ugyanakkor a tagság — különösen a nyugdíjasok — részéről jelentkező igények egy részét nem tudták kielégíteni. Tovább nőtt az alapszervezetek forgóalapja: ma már meghaladja a kétmillió forintot.

Jelentős összegeket fordítottunk az elmúlt évben a kulturális, szociális és sporttevékenység előmozdítására. Kulturális célokra központilag 709 ezer forintot fordítottunk. Ebből pl. könyvtárak fejlesztésére 205 ezer forintot és 135 ezer forintot a vidéki művelődési intézmények épületeinek és berendezéseinek felújítására. A szociális támogatások között megemlítem, hogy a 2 millió 100 ezer forintból a felnőttek üdültetésére 720 ezer forintot, gyermeküdültetésre 485 ezer forintot, csereüdültetésre 103 ezer forintot, az üdülők felújítására 422 ezer forintot, a rászoruló nyugdíjasok étkeztetésére 144 ezer forintot, valamint a segélyekre 110 ezer forintot. Az 1966. évi belvizek miatt kárt szenvedett postás dolgozókat 63 ezer forinttal segítettük.

A postás sport támogatására 624 ezer forintot költöttünk, amiből 490 ezer forint az alapszervezeteknek jutott. Az elmúlt évben 380 ezer forinttal járultunk hozzá a szakszervezetek összefogásával épülő közös létesítmények anyagi fedezetének biztosításához.

Teljes vagyonunk 26 millió 875 ezer forint, amiből épületekre 19 millió 386 ezer forint, berendezési és felszerelési tárgyakra 2 millió 684 ezer forint és egyéb pénzügyi eszközökre és követelésekre 4 millió 805 ezer forint jut. Természetesen ebben szerepelnek az összes kulturális és szociális létesítmények is.

Ez évben is feladatunk biztosítani a mozgalom anyagi bázisát és minél többet visszaadni a tagságnak. Jelentkeznek azonban új problémák is, mint az újonnan megválasztott szakszervezeti tanácsok működéséhez szükséges összegek biztosítása, az üdülőépületek évről évre romló állagának megőrzéséhez szükséges eszközök előteremtése és a rászoruló nyugdíjas tagok fokozott segítése.

Ehhez elsősorban az kell, hogy a szakszervezeti szerveink minden szinten a mozgalom és a közérdek figyelembevételével gazdálkodjanak, a tagság pedig a besorolás szerinti tagdíjfizetési kötelezettségének maradéktalanul eleget tegyen.

Már 1967-ben meg kell teremtenünk annak feltételét, hogy az alapszervezetek élni tudjanak a nagyobb önállósággal, ehhez pedig biztosítanunk kell, hogy az anyagi eszközök is fokozott mértékben rendelkezésünkre álljanak. Javasoljuk, hogy 1967-ben a visszamaradó részesedés nagyobb részét fordítsák kulturális, nevelési célok megvalósítására és a rászoruló tagok segélyezésére. Tovább kell növelni a tagság részvételét az alapszervezetek gazdálkodásában. A nyilvánosság biztosításával el kell érni, hogy minden tag ellenőrzési és számonkérési joga az alapszervezetek taggyűlésein szabadon érvényesülhessen.

1967. évben kulturális célokra 710 ezer forintot, szociális célokra 2 millió 390 ezer forintot, sportcélra pedig 628 ezer forintot fordítunk.

A szociális célok között megemlíteném, hogy a rászoruló nyugdíjasok megsegítésére 100 ezer forinttal többet irányoztunk elő mint az 1966. évre. Balatonalmádiban befejeződik az épület külső tatarozása és korszerűsítése csaknem félmillió forint összegben. Természetesen tovább fejlesztjük a hajdúszoboszlói felnőtt, valamint a zirc—tündérmajori és a balatonszabadi gyermeküdülőket.

Sok lenne felsorolni mindazokat a feladatokat, amelyek alapján ebben az évben is növelni kívánjuk a postás dolgozók műveltségi színvonalát, a beutaltakat kulturáltabb üdültetésben kívánjuk részesíteni és hozzá akarunk járulni a dolgozók egészségének megóvásához.

A számvizsgáló bizottságok munkájában az utóbbi években jelentős javulás tapasztalható. Ezt bizonyítják a beküldött költségvetések és beszámolójelentések, valamint a megyei revizorok ellenőrzései. Minden reményünk megvan arra, hogy ez az irányzat a választások után csak erősödni fog.

— Hol van javítani való? Elsősorban megemlíteném, hogy ne csak az elnök, hanem a bizottság minden tagja egyenlő arányban vegye ki részét a munkából. A feladatokat már a munkatervben határolják el.

— Az ellenőrzés során a kifizetések jogosságát tartalmilag és érdemben is vizsgálják. Itt hívnám fel a figyelmet arra, hogy az ellenőrzésekről minden esetben vegyenek fel jegyzőkönyvet és azt gondosan őrizzék meg.

— Végezetül a Központi Vezetőség nevében köszönetet mondok mindazoknak a tisztségviselőknek, akik munkájukkal hozzájárultak a gazdasági, pénzügyi munka színvonalának javításához. Arra kérjük őket, hogy ezután is lelkiismeretesen, becsületesen segítsék közös céljaink megvalósítását.

Aranyi Lajos

BÍRÁL A POSTÁS NÉZŐ

Mindnyájunkhoz szól

A bemutató utáni első hetekben — központi jegyirodánk kimutatása szerint — igen gyér érdeklődés mutatkozott a Kiáltás című új magyar dráma iránt, amellyel szerzője, a fiatal *H. Barta Lajos* díjat nyert a Művelődésügyi Minisztérium drámapályázatán. Híre járt, hogy „komor hangvételű", „leverő hatású" — és hogy nem is dráma, hanem rövidebb-hosszabb monológok, jelenetek sorozata. Utólag nehéz lenne megállapítani a vélemények eredetét. Azóta azonban akadtak — és nem is kevesen — a postai üzemekben, hivatalokban, intézményekben, akik nem hallgattak a szóbeszédre, s nem riadtak vissza egyik-másik sajtókritika szubjektív, fanyalgó hangja miatt. Jegyet váltottak és megnézték a darabot, hogy önálló, saját véleményt alakítsanak ki. Minden további kommentár nélkül íme néhány közülük.

Bőnyi Ákosné, a Ferenc Távbeszélő Üzem központos osztályának műszaki előadója:

— Vonzanak a mai témák. Döbbenetesen hatott rám az a színházi este. Nemhogy megbántam, hogy elmentem, hanem meg fogom nézni újra! Nyíregyházán egyszer utaztam át, láttam gyönyörű, modern pályaudvarát, s mint a darabból megtudtam, ott működik Közép-Európa legkorszerűbb konzervgyára. És lám, mi van néhány kilométernyire, a tanyákon! Erről — azt hiszem — sokan nem tudtunk idáig. Az életből merített téma, a Csernyi-fiú apagyilkossága önmaga és édesanyja életének védelmében, majd a bíróság bölcs döntése: a felmentés — szerintem mind csak alkalom volt arra, hogy a szerző mindnyájunkhoz kiáltson: vigyázzunk, tegyünk valamit, mert az ország egy részében még két évtizeddel a felszabadulás után is mérgez a múlt!

— A színpadi feldolgozás, bármennyire szokatlan és formabontó is, nekem tetszett — folytatja. — Megrázók voltak már az elején a narrátori felolvasások és az egymással csak látszólag lazán összefüggő jelenetek, monológok. Végső fokon ezek eszmeileg összefüggenek és bevezetnek abba a különös, de sajnos, még létező világba, amelyben a dráma játszódik. Játszódik, de nem a szó hagyományos értelmében! Mert csaknem mindenről egyetlen hatalmas monológból, az özvegy anya szavaiból értesülünk. *Kohut Magdának* ez az alakítása mindeddig életem legnagyobb színházi élménye. Ezt látni, hallani kell! S külön hálás vagyok az írónak azért, hogy ennyire kiemeli, bemutatja az ital hatását, szerepét a káros emberi indulatok szabadra eresztésében...

A beszélgetésbe *Varga Jánosné* kábelbekötő is bekapcsolódik:

— A megrázó Kohut-monológ után még fokozza a szívet szorító hatást a kihallgatási jelenet, amikor a fiú az ügyész biztatása ellenére sem vallja azt, ami felmentését biztosítaná, hogy kés volt akkor is apja kezében, amikor megfojtotta. Igényesebb ez a mű annál, mint hogy a könnyzacskókra akarjon hatni, de mi tagadás: ekkora tragédia, annyi emberi elesettség s ugyanakkor nemesség láttán elszorult a torkom, sírnom kellett. Egyébként én is kitűnőnek tartom a rendezést, a műfajnak megfelelő díszletmegoldást. A feszültség s ezáltal az érdeklődés már az első percekben létrejön, s nem is hagy alább a darab végéig.

A Felsőfokú Távközlési Technikum hallgatói közül tizen csoportosan nézték meg az előadást. Különösen érdekes *Helesfai Ottónak*, az I. évfolyam hallgatójának véleménye:

— Pesten nevelkedtem, számomra eléggé távoli világot mutat be a darab. De jó, hogy ez a szomorú történet színpadra került. Amire ezáltal az író figyelmeztet, arról tudnunk kell, az minden ember ügye, úgy is mondhatnám: mindnyájunkhoz szól a „Kiáltás"! Mi még nem éltünk akkor, amikor azok a kegyetlen törvények uralkodtak, amelyek — mint a darabból láttuk — még ma is hatnak az emberek életmódjára, gondolkodására. Jó, hogy láthattuk ezt a művet, s minderről tudomást szereztünk.

— Nekem önkéntelenül a Rozsdatemető jutott az eszembe — fűzi hozzá a maga figyelemre méltó észrevételét az ugyancsak I. évfolyamos *Szabó Gyula*. — Az a mű a városban tovább élő és ártó, emez pedig a tanyasi emberek körében megrögződött és pusztító elmaradottságot ostromozza.

G. Szabó László

Május végén tartják a Postás Szabadakadémiák utolsó előadásait. A művelődési ház igazgatójával, dr. Káldor Jánossal beszélgettünk eddigi tapasztalataikról és a jövő év terveiről.

— A Szabadakadémiának ez az éve jelentős fordulatot hozott — mondja. — Úgy is mondhatnánk, hogy olyan kísérleti időszak volt, amely igazolta elképzeléseinket. A Postás Szabadakadémia 8 évvel ezelőtt indult meg, mindössze néhány tagozattal. Már kezdetben észrevettük, hogy a hallgatók érdeklődése szélesebb körű, mint tagozataink témái. 1963-ig mindössze 10 tagozatig jutottunk el. Felfigyeltünk arra, hogy a beiratkozók létszáma nem növekszik. Ezért bővítették a tagozatok számát, és 1966-ra már nem 10, hanem 20 előadássorozat között választhattak a hallgatók.

A „kihelyezett előadások" sikere

Az eltelt évben azután a Postás Szabadakadémia nagy lépést tett előre: már 6 tagozat számára rendeztük meg az ún. „kihelyezett" előadásokat. A szocialista brigádok, a Szakma Ifjú Mestere mozgalom és a KISZ-akadémia keretén belül abban az épületben rendeztük meg az előadásokat, ahol a hallgatók dolgoznak: így a 62-es, 70-es, 72-es és 78-as postahivatalban és a Budapesti Postaigazgatóságon, a távközlési technikumban. A kapcsolat sokkal közvetlenebbé vált, és növekedett a résztvevők száma. 8 évvel ezelőtt mintegy 600 ember vett részt az akadémia néhány tagozatán; az eltelt „tanévben", pedig már 2600 hallgatója volt a 20 tagozatnak.

Érdemes végigtekinteni a tematikát: történelemtudományi témakör; világirodalmi; kétféle földrajzi (képek baráti országaink életéből és a Föld felfedezői); egészségügyi; a műszaki klub előadásai; világnézeti kérdések; nemzetközi politika; bevezetés a zeneesztétikába; a Postaforgalmi Technikum ifjúsági akadémiája; gyermeknevelés; közlekedési kérdések és aktuális politikai előadások. A jövőben a művelődési ház még sokrétűbbé, ugyanakkor pedig konkrétabbá akarja tenni a szabadakadémiai oktatást.

Önálló előadógárda

A művelődési ház a jövőben ki akarja választani és nevelni a TIT-től független előadói gárdát. Kétségtelen, a múltban számos alkalommal tartottak a TIT előadói érdekes előadásokat, nagyon sokszor viszont nem azokat küldték ki, akikről eredetileg szó volt. A művelődési ház által kialakított gárda azt is lehetővé teszi, hogy a postás szakma helyzetét jobban ismerő előadók vezessék végig az egyes sorozatokat.

— Alapvető célunk, hogy bizonyos klubjellegű formát alakítsunk ki a Postás Szabadakadémián belül. Nem az a fontos, hogy egy-egy előadáson 140—150-en is részt vegyenek, hanem inkább az, hogy a hallgatók aktívan belekapcsolódjanak az előadásba. Ha nagy a létszám, akkor feszélyezi az embereket és korántsem mernek olyan bátran hozzászólni és kérdezni.

A fejlődés iránya, hogy minden előadássorozatunkat valamelyik postai munkahelyen rendezzük meg, az említett klubjellegű formában. A napi élethez való kapcsolódást szintén fontosnak tartjuk. Így például a jövőben a képzőművészeti tagozat hallgatóival helyszíni látogatást teszünk a Műcsarnokban, a Nemzeti Galériában, vagy az egyes tárlatokon. A művészettörténész, vagy maga a kiállító festőművész tartja meg az előadást a hallgatóknak. Zenében sem elvont zenetörténetet akarunk adni, hanem akár fiatal, akár már neves művészek előadóestjei keretében beszélgetnénk a zene kérdéseiről. Társadalmunk fejlődése megköveteli azt a valamit, amit úgy tudnék nevezni, hogy permanens művelődés. Egész életünkben újra és újra át kell tekinteni a művelődés különböző területeit, mert csak akkor tarthatunk lépést a folyamatos kulturálódásban. A postai munka megnövekedett szakmai igényei pedig megkövetelik az állandó, általános művelődést is.

A szocialista brigádok körében...

Hogy a kihelyezett előadásoknak mi a visszhangjuk, azt a helyszínen érdeklődtük meg. Beszéltünk például Koppányi Rezsővel, a 78-as hivatal szakszervezeti bizottságának titkárával.

— 24 brigád dolgozik a mi hivatalunkban — mondja. — A szocialista munkaverseny felajánlásában természetesen fontos szerepet játszik a művelődés. A szabadakadémia előadásai iránt a brigádtagok igen nagy érdeklődést tanúsítottak és azokon esetenként 130—140 fő is részt vett. Különösen a földrajzi előadássorozat iránt mutatkozott meg élénk érdeklődés. A művelődési igényt — amelynek felkeltésében, illetve ébrentartásában a szabadakadémiának igen jelentős szerepe van — bizonyítják a könyvtári adatok is. Egy esztendő alatt csaknem 10 ezer könyvet kölcsönöztek. A jövőben az akadémia földrajzi előadássorozatát az ország különböző területein tett közös utazásokkal akarjuk egybekötni.

A szocialista brigádok felajánlásaikat a naptári év szerint teszik meg. Ezért a brigádok egyetértésével találkozott, hogy a művelődési ház a jövő évtől nem „tanévszerűen", tehát szeptembertől májusig rendezi meg az előadássorozatokat, hanem januártól decemberig. Persze kérés szerint, esetenként ez változik, mert például a Szakma Ifjú Mestere mozgalom keretein belül megtartott akadémia a tanévhez igazodik.

— A Postás Szabadakadémia igen népszerűnek bizonyult mozgalmunk keretében — mondja Szarka Magdolna a Budapesti Postaigazgatóságon. — Ennek többek között valószínűleg az az oka, hogy a hallgatók olyan előadásokat kaptak, amelyeket maguk kértek. Mi a tanév előtt 20 kérdést felölelő kérdőívet bocsátottunk ki és ők választották ki azt a 8 előadást, amely legjobban érdekelte őket. A nyár folyamán megint kibocsátunk ilyen kérdőíveket és annak alapján összeállítjuk a szabadakadémia jövő évi tematikáját.

K. Gy.

ÚJ UTAKON

A 100 éves múltból

100 esztendő... sok és egyúttal nagyon kevés idő, de mégis jelentős a Magyar Posta életében. Ebben az időben vált függetlenné és korszerűvé a magyar postaintézmény. Az említett időszak néhány színes epizódjáról tudósítjuk olvasóinkat folytatásokban.

100 évvel ezelőtt kissé hajlotthátú, halántékán már erősen őszülő, ferencjózsefi pofaszakállt viselő férfiú állott *Gorove István*, az újonnan kinevezett földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter íróasztala előtt.

— Kegyelmes Uram, mielőtt elvállalnám, esedezem, hadd menjek fel Bécsbe, hogy nincs-e kifogás a személyem ellen.

— Kifogás? Milyen kifogás? — húzta fel szemöldökét magasra a miniszter.

— Hát... hát a bécsi hatóságok — dadogta a pofaszakállas.

A miniszter nem válaszolt. Csönd lett. Aztán felállt és szintén kinézett az ablakon, majd egy mozdulattal ő is begombolta kabátját.

— Jól van fiam — mondta szárazon. Menjen csak fel Bécsbe, de maradjon is ott. Itt már nincs szükségem magára!

Nem nyújtott kezet, csak megbiccentette a fejét.

A férfiú, aki eltávozott, *Brillmayer Máté*, a Budapesti Postaigazgatóság vezetője volt.

Gorove csak hosszú keresés után akadt rá *Gervay Mihályra*, aki abban az időben Nagyváradon volt postaigazgató és hazafias szelleméről ismerték mindenütt.

Gervay a magyar—osztrák kiegyezés korlátain belül a lehetőségek legjobb kihasználásával hajtotta végre a Magyar Posta önállósítását. Ezután buzgón hozzálátott a fiatal magyar postaintézmény korszerű berendezéséhez.

A postahivatalok homlokzatáról eltávolították a Habsburg ház felségjelvényeit és helyettük magyar nyelvű, magyar címerrel ellátott új címtáblákat függesztettek ki. A fekete-sárga postakocsikat, levélszekrényeket nemzeti színűre festették át, a kétfejű sasos pecsétnyomókat magyar címerrel, a német nyelvű bélyegzőket pedig magyar nyelvűvel cserélték ki. A posta hivatalos nyelve magyar lett.

Gervay már 1867-ben indítványozta a Magyar Postának a távíróval való egyesítését, és habár egyesek elismerték a javaslat helyességét, mégis az akkor még nem talált kellő megértésre.

Jelentékeny szerepe volt abban, hogy a levelezőlap, mint külön küldeményfaj először a Monarchiában lépett életbe (1869. október 1.), mégpedig Gervay határozott kívánságára olcsó, 2 krajcáros postadíjjal, amivel e hírszállító-eszköz nagy és gyors elterjedését vívta ki az osztrákokkal szemben, akik drágább díjtétel mellett kardoskodtak.

A posta korszerűsítése 1867-től gyors ütemben haladt előre. A hírközlés terén hatalmas fejlődést jelentett a telefon feltalálása (1875). A postakocsik is eltűntek az országutakról. A kürtjelek elhallgatnak, felváltja őket a mozdonyok sípja és az autók tülkölése.

Dr. Vajda Endre

A szeretet bölcsei

Friss, tavaszi reggel. Az esőfelhőket tovakergette a szél. Ezüstös pásztákban süt a napfény a debreceni Nagyerdő rügyező lombjai közt. Az orgonabokrok illatától édes a levegő.

A kert, amelyben körbesétálgatunk, a Nagyerdőbe nyílik. A nagy épület túlsó részén még folyik az építő munka, de a homlokzat világos falai és hatalmas ablakai, s a színes mozaikdíszítések ragyognak a fényben.

— Olyan ez, mint egy hipermodern, gyönyörű szálloda — mondom.

— Igen — bólogat élénken TRENCSÉNYI GYULA bácsi, a kalauzolóm. Eredetileg annak is épült. Aztán mégis úgy határozott a tanács, hogy szociális otthont nyit itt.

Egyik „alapító lakója": a 94 éves ASZTALOS DOMONKOS bácsi, a debreceni nyugdíjas postások korelnöke. Ámde pátriárkakorát meghazudtolja könnyed mozgása és friss szelleme. Ilyen eleven valaki a felesége is, a 81 éves Erzsi néni.

FENYVESI MÁRIA, a volt hivatalvezető, a debreceni postás nyudíjasok köztiszteletnek örvendő, rendkívül aktív bizalmija. Az iránta érzett széles körű bizalmat és szeretetet tanúsítja, hogy most a választáson újra tanácstag is lett.

— Minden ügyes-bajos dologban úgy össze tudunk fogni, mint egy igazi család — akarja szerényen elterelni magáról a figyelmet Fenyvesi Mária és mindjárt társnőjére mutat. — Ők mindenben segítenek nekem.

SÜLE MARGIT, nyugalmazott vezető főellenőr, TÓTH ETELKA, nyugalmazott főellenőr valóban ugyanolyan lelkes aktívái a nyugdíjasoknak, mint DÉNES ILONA volt ellenőr, vagy özv. KERESZTES ANTALNÉ aki férje — volt főellenőr — után nyugdíjas.

Trencsényi Gyula, a „hivatalos koronatanú" erre. Ő ugyanis nemcsak a nyugdíjasok gazdasági felelőse, hanem fáradhatatlan szervezője is.

— Munkánk nagyot fejlődött — emlékezik vissza — amióta a nyugdíjas csoport önálló szakszervezeti csoporttá alakult. A választásokon most 280 tagunk nyugdíjas szakszervezeti bizottságot választott. Amikor annak idején az első taggyűlést tartottuk — mindössze 20—30-an jöttek el. Most a taggyűlésen 170—180 ember vesz részt, vagyis mindenki, akit valamilyen betegsége, vagy gyenge egészségi állapota házhoz nem köt.

— Persze, ez nem azt jelenti — fűzi hozzá FENYVESI MÁRIA —, hogy ezek a tagok kiszakadnak a közösségi életünkből. Mi, a szakszervezeti bizalmiak és aktívák az otthon levő társainkat rendszeresen látogatjuk. Egymást váltva, beosztva ápoljuk őket, bevásárolunk nekik. Számon tartjuk a születésnapokat, névnapokat. Nem akarjuk, hogy bárki is elhagyottnak, magányosnak érezze magát.

Ahogy a verőfényes kertben lassan körbe sétálgatnak az ősz asszonyok és férfiak, s csendes derűvel beszélgetnek, a régi görög bölcsek „peripateo"-ja jut eszembe. Azok is így körbe sétálva bölcselkedtek az élet apró és nagy dolgairól. Az apró dolgok is nagyon fontosak lehetnek. „Apró dolog", hogy a tagdíjat mindenki rendszeresen fizeti, és így rendszeresen tudnak segélyeket kiutalni a rászorulóknak. A művelődési ház színjátszó csoportja időnként előadásokat rendez a nyugdíjasok javára. Pár éve még csak 5—6 esetben tudtak üdülésre küldeni nyugdíjasokat, most évente 15—16 tagot is beutalnak a betegeskedők közül Hajdúszoboszlóra, Hévízre, Nógrádverőcére Az üzemi étkezdében központi hozzájárulással olcsón és kiadósan ebédelhetnek. Azokat, akik még tudnak félnapos, vagy csúcsforgalmi időben kisegítő munkát vállalni, behívják és a kis különkereset bizony nagyon jól jön a nyugdíjhoz.

A sétában lassan visszaérünk a nagy üvegfalú, pálmákkal és fikuszokkal díszített társalgó elé, ahol sakkoznak, könyveket, folyóiratokat olvasnak a bentlakók. Erről jut eszébe SÜLE MARGITNAK:

— Örömmel halljuk, hogy a művelődési házban megszervezik a nyugdíjasok klubját. Az a fontos, hogy minél többet lehessünk együtt...

A magány helyett újra és újra a közösségre vágynak. Elgondolkodom sorsukon, amely mögött egy-egy csöndes, tiszta életregény rejtőzik. „1914-ben halt meg a vőlegényem..." — így mondta, egyszerűen FENYVESI MÁRIA és nem szólt arról, hogy a hűség és szeretet hogyan ívelt át egy magányos nő életén. TÓTH ETELKA, magános életútja Nagysallón, Pozsonyban, Nyitrán, Zomboron át vezetett a debreceni közösségig... S regényes életút Dr. ASZTALOS DOMONKOSÉ is. Ahogyan megismerkedett ADY ENDRÉVEL, amikor a költőnek az I. világháború idején egy bonyolult postai pereskedése támadt. A csucsai látogatás, s a költészet szeretete vezette talán arra őt, a postai szakembert, volt postafőigazgatót, hogy most lírai verseket ír naplójába.

A szobájába kísérem, s míg FENYVESI MÁRIÁÉK meglátogatják a többi postás nyugdíjast, megkérem ASZTALOS DOMONKOST, hogy olvassa fel nekem néhány versét. Leülünk az ablak elé. Hallgatom őt és, nem az „ars poetikája" érdekel, hanem egy 90-en túli ember vallomása a világról. Idézni nem kell a „Megtért ősz" c. versből ezeket a sorokat:

„Izzik még a nap, fénye még vakít,
Erdő hullatja mégis lombjait,
Kertünk virága mégis sápadoz:
Megtért az ősz és már ravataloz..."

S a még élénk, de kicsit már fátyolos férfihang az öregség jelképéről szól, az őszt idézi ezen a tavaszi délelőttön. Vajon lázadozó fájdalommal néz-e szembe az elmúlás gondolatával? A versszak ráfelel ki nem mondott kérdésemre:

„Egyre több lesz a színes koporsó:
Dermedt fák s bokrok napban pompázó
Hulló levele: s a szél ringatva,
Rakja, rendezi szépséges sorba..."

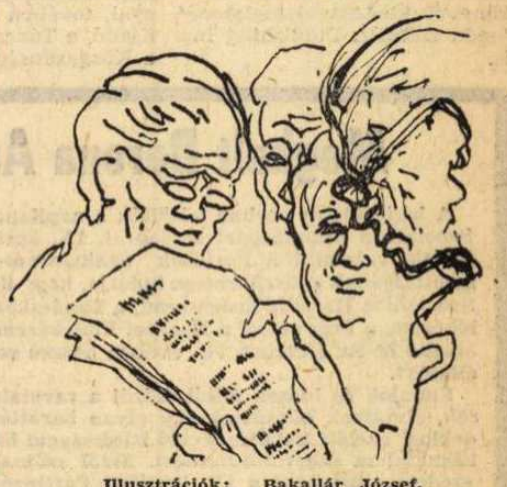

Illusztrációk: Bakallár József.

Kinézek az ablakon. A kertből búcsút integetnek még egyszer Fenyvesi Mária és társnői és mennek vissza a városba. Vajon ma mit csinálnak még? „...ringatva, rakja, rendezi szépséges sorba..." — csendül vissza emlékezetembe a természet rendjét mélységes bölcsen megértő, harmonikusan szép verssor. Igen, ezek az emberek így teszik rendbe öregkorukban a maguk és egymás dolgait. S önkéntelen azt mormolom magamban — az iménti kórséta hangulatától is érintve még —, hogy ők a szeretet bölcsei.

Kárpáthy Gyula

Az új gazdasági mechanizmusról

A BERUHÁZÁS III.

A gazdasági mechanizmus reformjának egyik fő feladata, hogy elősegítse a beruházási erőforrások helyesebb elosztását, hatékonyabb felhasználását. Az MSZMP Központi Bizottságának irányelvei szerint: „ehhez szükséges, hogy a beruházási folyamatok tervszerű központi irányítását rugalmasabbá tegyük, megszabadítsuk bürokratikus vonásaitól, s a beruházások terén is nagyobb szerepet juttassunk a vállalati döntéseknek és érdekeltségnek, a várható jövedelmezőségnek, a piaci impulzusoknak, ugyanakkor a fejlesztés fő kérdéseiben biztosítsuk a kellően megalapozott és összehangolt központi döntések jobb érvényesülését".

Mindenkit érdeklő téma, hogy az általánosságban megfogalmazott elvek miként valósulnak meg a Postánál, annál is inkább, mivel a Posta 1970-ig szóló harmadik ötéves terve már elkészült.

A korábban már ismertetett adatok szerint öt év alatt több mint 2 milliárd forint beruházási lehetőséget kap a Posta, elsősorban a hírközlés fejlesztésére. A tervidőszakban különösen a távbeszélő-szolgálatot bővítik, korszerűsítik. Megkezdődik a helyközi telefonhálózat rekonstrukciója, amelyre évente mintegy 100 millió forintot fordítanak. Az összegből a többi között Budapest—Vác, Dorog—Esztergom, Szolnok—Békéscsaba, Pécs—Kaposvár, Dombóvár—Szekszárd között megszüntetik a légvezetéket, helyette üzembiztosabb kábeleket fektetnek le. Budapest—Szolnok—Debrecen—Nyíregyháza—Záhony vonalon a villamosítással összhangban korszerű, nagyteljesítményű, föld alatti átviteli utat építenek a mostani légvezetékek helyett. Kelet—nyugati irányban ugyancsak korszerű hírhálózatot hoznak létre, amelyhez Budapest—Győr között nagykapacitású koaxiális távkábelt, míg Győr és Ausztria között szélessávú mikrohullámú összeköttetést építenek, s azt csatlakoztatják a Románia felé menő mikrohullámú vonalhoz.

Az ország távbeszélő fő- és alközpontjainak kapacitását összesen 148 000 állomással bővítik. A tervek szerint vidéken a bővítésekkel egyidejűleg felszerelik a távolsági forgalmat automatizáló kapcsoló ún. távválasztó berendezéseket. Ez azt jelenti, hogy jó néhány vidéki város telefonelőfizetői közvetlenül tárcsázhatják, hívhatják egymást, valamint a budapesti előfizetőket. A fővárosban megépüli a belföldi és a nemzetközi automata interurbán központ, amely a belföldi távválasztáson kívül lehetővé teszi, hogy Budapest és a nagyobb vidéki városok bekapcsolódhassanak a nemzetközi félautomata telefonforgalomba.

A Posta ötéves középtávú tervének feladatai változatlanul érvényesek. A kérdés: milyen újat hozhat az új mechanizmus beruházási koncepciója. Megkértük *Orova Józsefet*, a Postavezérigazgatóság beruházási szakosztályának vezetőjét, hogy segítsen bennünket az eligazításban.

— Valószínűnek látszik, hogy a felhasználható összeg lényegesen az új mechanizmusban sem lehet több, hiszen a Postának jutó beruházások nagyságát mindenkor meghatározza a népgazdaság teherbíró képessége, a különböző országos megfontolások. A változás elsősorban abban várható, hogy módosul a beruházások fedezeteinek forrása, illetve a lebonyolítás rendszere — válaszol kérdésünkre informátorunk.

A Posta eddig döntő mértékben a költségvetésből kapta a pénzt, az idén például mintegy 360 millió forintot. Saját erőből ennél lényegesen kisebb összeget (1967-ben 130 millió forintot) fordíthat szolgáltatásainak korszerűsítésére.

— Az új gazdaságirányítási rendszer életbelépésével a jelenleginél nagyobb mértékben szeretnénk a saját forrásokra támaszkodni. Elképzeléseinket az Országos Tervhivatal és a Pénzügyminisztérium — az előzetes tárgyalások tapasztalatai szerint — támogatja. Így remélhető, hogy a jövőben visszakapjuk majd berendezéseink teljes értékcsökkenési leírását, s közben néhány állóeszköznél emelhetjük a leírási kulcsokat is — mondja a szakosztályvezető. — Ez azt jelenti, hogy saját beruházási erőforrásunk körülbelül duplája lehet a jelenleginek.

S milyen előnye származik ebből a Postának, illetve végső soron a népgazdaságnak?

— A költségvetésből finanszírozott beruházások jelentős részének átfutási ideje meglehetősen hosszú. Ráadásul — a párthatározat megállapításával élve — a lebonyolítás nem ritkán bürokratikus. Túlontúl sokan szólnak bele a dolgok vitelébe, olyanok is, akik a kelleténél kevesebb szak- és konkrét helyi ismerettel rendelkeznek — folytatja a gondolatsort Orova József. — A saját forrásokból megvalósítható beruházásoknál a posta önállóan, legjobb belátása szerint dönthet, rugalmasan intézkedhet.

A Posta fejlesztésének szükségessége az utóbbi években került előtérbe. Ennek mindannyian szívből örülünk. Ám a korábbi elmaradást csak hosszabb időn át lehet pótolni. Másként mondva a Posta távbeszélő-hálózatának újjáépítése előtt állunk. S az újjáépítés nem a régi színvonal visszaállítását jelenti, nem csupán az elhasználódott, korszerűtlenné vált eszközök pótlásáról kell gondoskodni, hanem a távlati igényeket is figyelembe kell venni.

— Beruházási politikánk alapelve, hogy a szinttartást és az állóeszköz-fejlesztést összekapcsolt feladatnak tekintjük — mondja befejezésül *Orova József* szakosztályvezető. — Sokat várunk az új mechanizmustól, mert ha elképzelésünk megvalósul, akkor ésszerűbben, a Posta és a népgazdaság érdekeit messzebbmenően figyelembe véve gazdálkodhatunk a számunkra biztosított beruházási javakkal.

Macsári Károly

Nagyobb jogkörrel és felelősséggel

Haraszti Pállal, a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa titkárával arról beszélgettünk, hogy mit vár a szakszervezeti tanács munkájától.

— A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság dolgozói a rádió- és televízió-adások közvetítését végzik. Az adóállomások az ország különböző részein települtek. A legnagyobb létszámmal dolgozó Budapesti Mikrohullámú Központ mellett a lakihegyi, a székesfehérvári, a diósdi, a szentesi, a kékesi, a tokaji állomáson 40—60, ugyanakkor a rádióközvetítő, valamint a mikrohullámú állomásokon mindössze 9—12 a dolgozók száma. A legnagyobb állomásokon önálló alapszerv, a kisebbeken 1—1 bizalmi csoport alakult. Az önálló alapszervek a területükhöz illetékes megyebizottsághoz, a kisebb állomásokon levő bizalmi csoportok részben a forgalmi, részben más műszaki alapszervekhez tartoztak.

— Az igazgatóság egyszemélyi szakmai vezetésével szemben a szakszervezeti képviselet megosztott volt. Szükségessé vált, hogy az állomások, üzemek, kirendeltségek dolgozói a szakmai szervezethez igazodó önálló alapszervezeteket alkossanak.

— A területi széttagoltság ellenére eddig is megtalálta az igazgatóság a lehetőséget, hogy a szakmai és mozgalmi vezetők rendszeresen megbeszéljék a fontosabb tennivalókat. Évek óta gyakorlattá vált, hogy az év elején nagyaktíva értekezleten beszéljük meg a szakmai és mozgalmi közös tennivalókat. Az év végén pedig országos versenyértekezlet keretében értékeljük a munkát és itt alakítjuk ki a következő év főbb versenycéljait. Ezeken a megbeszéléseken az igazgatósághoz tartozó osztályok, állomások, üzemek, kirendeltségek vezetői, párttitkárok, szakszervezeti titkárok és önálló alapszervvel nem rendelkező egységek bizalmijai vesznek részt. A megbeszélések eredményesek voltak, mert a szakmai és mozgalmi vezetés tevékenységét összehangolták, ugyanakkor lehetőséget adtak arra is, hogy a tanácskozáson részt vevők véleményei, javaslatai, bírálatai alapján fejlődjék tovább az igazgatóság versenymozgalma. Gazdasági versenyeredményeink elismeréséül ez évben elnyertük a Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlóját.

Minden szinten megfelelő partner

— A gazdasági irányítás új rendszere nagyobb önállóságot, de nagyobb felelősséget is jelent. Ennek megfelelően tovább növekszik a szakszervezet társadalmi szerepe és felelőssége is. Ez az igény tette szükségessé, hogy a gazdasági vezetőknek minden szinten megfelelő szakszervezeti partnerük legyen. Ennek elérésére az igazgatóságnál is megalakult a szakszervezeti tanács, amely képviseli az igazgatósághoz tartozó összes dolgozó érdekeit. Véleményezési, egyetértési, döntési jogot gyakorol minden esetben, amelyben az igazgatóságnak a dolgozókat érintő kérdésekben intézkedési joga van. A szakszervezeti tanács szakszervezeti bizottsága gyakorolja a hatáskörébe utalt jogokat és mint országos középszerv irányítja az alapszervek munkáját.

— A szakszervezeti tanács, mint az egész Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság területére kiterjedő hatáskörrel rendelkező szakszervezeti szerv, lehetővé teszi, hogy az állomások, üzemek, kirendeltségek szervezett dolgozóit a szakmai irányítási és a vonzási körzetnek megfelelő önálló alapszervekbe vonjuk össze: 17 önálló alapszerv létesült. Az új állomások telepítésével párhuzamosan az alapszervek száma is növekedni fog.

Milyen terv alapján kezdett munkába a szakszervezeti tanács?

— A tanácsnak még nincs kialakított munkaterve. Az alapszervek titkáraival történt tájékoztató jellegű megbeszélés után egyidejűleg több irányú tevékenység megkezdése válik szükségessé. Ezek között elsőként szerepel a választott tisztségviselők oktatása. Különösen fontos ez ott, ahol új alapszervek létesültek. Így például a Nyíregyháza, Kisvárda és Debrecen területén levő dolgozók egy alapszervezethez tartoznak. A győri, mosonmagyaróvári, szombathelyi és soproni állomásunk dolgozói is egy alapszervbe tömörültek. Elsősorban ezeknél az új alapszerveknél sürgős, hogy a választott tisztségviselők mielőbb tájékoztatást kapjanak a tennivalókra. Több régebbi alapszervnél is változott a választások során a titkárok személye és sok új tisztségviselőt választottak. További tennivalóink közös megbeszélésére egyben ismereteink bővítésére még május folyamán egész napos tanfolyam tartását tervezzük, amelyen a tanácstagok, szakszervezeti titkárok vesznek majd részt. Itt szeretnénk ismertetni a szakszervezet megnövekedett szerepét és feladatait, további tennivalóinkat az üzemi demokrácia és a szocialista munkaverseny kiszélesítésére. Tájékoztatást adunk a gazdasági mechanizmus reformjáról. Megbeszéljük a szakszervezeti titkárokkal az aktuális tennivalók és feladatok végrehajtásának módját.

A munkabizottságok szerepe

— Az előttünk álló feladatok megoldására, a szakszervezeti munka színvonalának emelésére munkabizottságok alakítását tervezzük. A szakszervezeti tanácsba választott tanácstagokon kívül olyan aktivák bevonására gondolunk, akik szakismeretükkel, rátermettségükkel és emberi magatartásukkal kiérdemelték a dolgozók bizalmát.

— A szervezési bizottság készíti elő az aktivák oktatását, az értekezletek megtartását, segíti a taggyűlések előkészítését és a munkatervek kialakítását.

— A közgazdasági munkabizottságban való részvételre versenyszervezési tapasztalattal rendelkező szaktársakat kérünk fel. Ez a bizottság is segíti a verseny további kibontakozását. Örvendetes, hogy a múlt évben elért versenyeredmények után, a kongresszusi verseny folytatásaként, igazgatóságunknál is kibontakozik a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére kezdeményezett verseny.

— A kulturnevelési munkabizottság tennivalói között elsősorban a politikai oktatás továbbfejlesztésére, sportéletünk kiszélesítésére gondolunk.

— Tájékozódunk az alapszerveknél jelenleg folyó politikai oktatásokról: ott, ahol a pártszervezetek szemináriumain vesznek részt a dolgozók, vagy ahol a szakszervezeti politikai iskolákon történő oktatás rendszeres volt, kérni fogjuk annak folytatását a következő oktatási évben. Több alapszervünknél nem volt politikai oktatás, részben szervezetlenség, részben előadó hiánya miatt. A jubileumi vállalások között több olyan szerepel, amelyben szeminárium vezetését vállalják olyan kisebb állomásokon, ahol párt-, KISZ-szeminárium, vagy szakszervezeti politikai iskola nem működik és emiatt a dolgozók ideológiai képzettségének növelésére a helyi adottságok nem kielégítők. El kívánjuk érni, hogy politikai oktatás mind a 17 alapszervünknél legyen. Gondolunk arra is, hogy a Szakma Ifjú Mestere mozgalomban részt vevő fiataljaink politikai oktatását, nevelését az év folyamán rendszeresen figyelemmel kísérjük.

— E sokrétű feladat, tennivaló megvalósításának előfeltétele a kollektív szervezés, előkészítés, végrehajtás. Nagy feladat az igazgatóság egész területén megvalósítani elképzeléseinket, de bízunk abban, hogy ez a dolgozók részvételével sikerülni fog — fejezte be nyilatkozatát Haraszti Pál elvtárs.

V. I.

VIII. nemzetközi műszaki könyvkiállítás

A közönség élénk figyelemmel kíséri a Műszaki Könyvkiadónak a BNV keretében megrendezett nemzeti műszaki könyvkiállítását. A műszakiak érdeklődését nemcsak a látogatók száma, hanem az évről évre növekvő forgalom is bizonyítja. Csaknem 100-ra emelkedik a kiállításon részt vevő külföldiek száma. Részvételi szándékát jelentette be a jövő évi kiállításra több nagy múltú, tekintélyes angol műszaki könyvkiadó, sőt az elsősorban híradástechnikai szakkönyvek kiadásával foglalkozó japán DEMPA Publishing Inc. is.

A kiállításon részt vevő államok: Szovjetunió, Lengyel Népköztársaság, Német Demokratikus Köztársaság, Csehszlovák Szocialista Köztársaság, Román Szocialista Köztársaság, Bolgár Népköztársaság, Jugoszláv Szocialista Köztársaságok Szövetsége, USA, Nagy-Britannia, Franciaország, Német Szövetségi Köztársaság, Holland Királyság, Osztrák Köztársaság, Svájc, Indiai Köztársaság. A magyar műszaki könyvkiadást elsősorban a Műszaki Könyvkiadó kiadványai, továbbá az Akadémiai Kiadó, a Táncsics Könyvkiadó, a Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, valamint a Mezőgazdasági Könyvkiadó műszaki könyvei képviselik.

A kiállításon csaknem négyezer kötetet mutatnak be, amelyekből mintegy háromezer külföldi, a többi magyar. A múlt évek tapasztalatai alapján az anyagot az idén is tematikai csoportonként állítják ki. Ugyancsak ezt a célt szolgálja a fénylyukkártyás tájékoztató szolgálat. Ezt kiegészíti a részvevők könyveiről mikrofilmre felvett jegyzék, amely kiadónként nyújt tájékoztatást a kiállításon bemutatott újdonságokról.

Dr. Klimkó Zoltán

Új műszaki könyvek

Dr. Almási György: „Mikrohullámú tápvonalelemek és üregrezonátorok szerkesztése" című könyvének megjelenését nagy érdeklődés előzte meg. Mindenekelőtt a távközléssel foglalkozó szakemberek várták. Technikusok, mérnökök foglalkoznak ezzel a kérdéssel, hiszen a híradástechnikának ez az ága hazánkban különösen rohamos fejlődésnek indult. A könyvből a mikrohullámú technika alapfogalmainak áttekintése után az olvasó részletes felvilágosítást kap a mikrohullámú gépelemek tervezését, a speciális technológiát illetően. (Ára: 41,— Ft.)

Kádár Géza: Rádió- és televízió-vevőkészülékek című könyvei közismertek. A második módosított kiadás az 1956—1957., a következő pedig az 1958—1959. évben megjelent televízió-vevőkészülékek részletes leírását, a hibák javításának módszereit tartalmazza. Ezenkívül rádió- és televízióvételtechnikai problémákra is választ ad. Ajánljuk a könyveket a tv-tulajdonosoknak.

(Áruk kötetenként: 42,— Ft.)

Harminc dolgozó bizalmát élvezi

Mire lapunk eljut az olvasókhoz, bizonyára véget ért az az áldatlan állapot, mely február elején uralkodott a Bp. 8-as hivatalban: befejezték a már igen aktuális belső tatarozást és felújítást. Csak az a szomorú, hogy a szellőzés maradt olyan rossz, mint volt. Nyáron a hőség elviselhetetlen. A Körútra nyíló ablakokat csak kis részben, vagy egyáltalán nem lehet kinyitni. A munkakörülmények így a forró nyári hetekben szinte elviselhetetlenek. Izzadtan, átnedvesedett munkaköpenyben dolgoznak a fiatal lányok és asszonyok.

A nehéz munkakörülményekről, problémákról beszélgettünk Udvardi Istvánnéval, aki 1954 óta több mint egy évtizede áll az szb élén. Társadalmi munkás, kitűnő szakember, most a főpénztárban dolgozik, mint a hivatal helyettes vezetője. Nem ismer nehézségeket, mégis „égnek állt a haja" — így mondja —, amikor ide került. Csupa női munkaerő — a 30 között most is kevés a férfi —, de milyenek?

— Jobb róluk ma már nem is beszélni, hiszen akkor a hivatal a mélyponton volt. Azóta a személyek csaknem teljesen kicserélődtek, javult a munka, emelkedett a színvonal. Négyszer érdemelték ki a kiváló hivatal címet. Utoljára a múlt évben nyerték el.

A színvonalemelkedés, a megfelelő tervteljesítés, az eredményes szakmai munka, a felekkel való kifogástalan bánásmód legfőképpen annak a tíz fős, szocialista címért küzdő brigádnak köszönhető, amelynek minden tagja leány és fiatalasszony. A múlt évi értékelés még nem történt meg. Az előző évben a brigád elesett a kitüntető címtől, egy panaszkönyvi bejegyzés miatt. Ez a bejegyzés az egyik brigádtag udvariatlansága miatt íródott, egy egyetemi tanár részéről. A vétkes brigádtag szégyellte magát, társai pedig bosszankodtak. Jogosan!

Udvardiné néhány érdekes részletet közöl az szb tevékenységéről. A száz százalékos szervezettség természetes. A politikai oktatáson mindenki részt vesz, már akit a munkája enged. Nem egyszer támadt vita a lányok között, hogy egy-egy érdekesebb témánál ki vegyen részt a vitában és ki maradjon a munkahelyén. A termelési tanácskozásokra nem kell „lasszóval fogni" az embereket. Igaz, ebben érdeme van a Budapesti Postaigazgatóságnak és a szakszervezet budapesti bizottságának is. A termelési tanácskozásokon elhangzottak mindig figyelemre tartanak számot az illetékeseknél. Megszívlelik a mondottakat, s így, ami ott elhangzik, nem üres szócséplés. Az szb segíti a nyelvtanulást — jelentős itt a külföldiek forgalma — támogatja a „Szakma Ifjú Mestere" mozgalmat. A brigád — Hámán Kató nevét viseli — az idén már két fővel gyarapodott. Szép a brigádnaplójuk. Szó esett a nehéz munkakörülményekről. Hogyan lehetne a munkát még könnyíteni? Így vélekedik erről az szb-titkár:

— Jelenlegi gépesítésünk megfelelő. A munkába állított gépek elviselhetővé tették a munkát, nem is tudom, mit tennénk nélkülük. Egy azonban hiányzik. A pénzszámológép. Amióta a villamosokon és az autóbuszokon bevezették a bérletrendszert, óriási menynyiségű fémpénz áramlik a hivatalba. Súlya naponta 50—60 kiló között mozog. Ennek a megszámlálása és feldolgozása komoly feladat, nagy tehertétel.

Egy szb-titkár a sok közül. Olyan asszony, aki mások gondját, örömét a magáénak tudja.

d. I.

Meghalt Berena Anna

A hírt néhány sorban közölték a napilapok. A Magyar Szocialista Munkáspárt Budapest, IX. kerületi bizottságának, valamint a Postások Szakszervezete veteránbizottságának gyászjelentése tudatja, hogy Berena Anna, a Szocialista Hazáért Érdemrend, a Tanácsköztársaság Emlékérem, a Fegyverrel a Hazáért Emlékérem tulajdonosa, április 29-én, életének 74. évében hosszú szenvedés után elhunyt.

Fiatalok és idősek állták körül a ravatalt, harcostársak, elvtársak búcsúztak egy olyan baráttól, aki évtizedekkel ezelőtt haláltmegvető bátorsággal harcolt a munkáshatalom megvalósulásáért. Erről szólnak a gyászbeszédek, amelyeket a IX. kerületi Pártbizottság részéről Gacsal Sándor, a postás veteránbizottság részéről Molnár János tartott. 1916-ban még a csepeli gyárban dolgozott. Aztán győzött a Magyar Tanácsköztársaság. Beállt a Vörös Hadseregbe, s védte a munkáshatalmat az intervenció ellen. A túlerő győzött. Vele együtt sok százan és ezren kerültek a Horthy-pribékek börtöneibe, kinzókamráiba. Berena Annát halálra ítélték. Az ítélet végrehajtásától a Szovjetunió által felajánlott hadifogolycsere-egyezmény mentette meg. A siralomházból a Szovjetunióba került. A megkínzott asszonyt másfél hónapig ápolták, mire talpra tudott állni, majd 10 évig dolgozott a moszkvai postánál. Amikor a fasiszta Németország megtámadta a Szovjetuniót, Berena Anna a frontra jelentkezett. 1945-ben hazatért. Aktívan dolgozott, mint pártmunkás a postás veteránok között is, de jutott még ideje a postás ifjúság nevelésére is.

Egy harcokkal, szenvedésekkel és örömmel teli élet ért véget, de emléke örökkön élni fog.

Szűk, zsúfolt a helyiség. Hideg betonpadló. Az emberek fázósan, dideregve, bosszankodva kerülgetik egymást. S a napokat számlálgatják, mint kisgyermekek a karácsony előtti időben: hányat kell még aludni az ünnepig. Így telik el két év dacos, ünnepvárón a soroksári ideiglenes postahivatal raktárnak talán megfelelő épületében.

S végre az ünnep: 1967. április 19-e. Magasztos, boldog pillanat az új posta hivatalos, ünnepélyes átadása. A dolgozók izgatott kíváncsisággal mustrálgatják az épületet, a berendezést, a helyiségeket. A szorongás átadja helyét a megkönnyebbültségnek. Másnap megnyílik az ajtó a közönség előtt is, akik ugyancsak örülnek s büszkék, hogy ismét gazdagabb lett a külső kerület egy szép, modern, tetszetős épülettel.

Mert valóban szép, sőt mondhatnók: csuda szép. Teljesen kirí a régi, kopottas házfalak közül. Elöl és oldalt üvegfal a földig. A játékos, gyenge tavaszi nap fénye megmegcsillan rajta. A bejáratnál automaták kínálják árujukat. Belépve, az ajtó mellett tágas, ugyancsak üvegfalú telefonfülkék. A felek részére kényelmes, ízléses bőrszékek és mellettük keskeny asztalka. A felvételi terem üvegfala mögött a munkaasztalok nyers színű, modern bútordarabok. *Galgóczy Erzsébet* örömmel mutatja kis birodalmát, a rovatolóhelyiséget, és a távírószobát, ahol a távgépíró bekötésre vár. *Galgóczy Erzsébet* pedig arra, hogy minél előbb elkezdhesse rajta a gyakorlást.

— Nagyon örülök a zuhanyozónak is — mondja sugárzó arccal a lány. — Régen éppen hogy kezet moshattunk, most már fürödhetünk is és kényelmesen öltözködhetünk az öltözőben.

A kézbesítőterem tágas, világos, a tervezés létszámnövekedésre is gondolt, helyesen. A főpénztárban *Hazafi Imréné* főpénztáros, a hivatal szb-titkára elégedetten ül asztalánál, bár hangjában kis aggodalom van.

— Nem érezzük magunkat biztonságban. Mellettünk a hírlapfelelős dolgozik, aki idegenekkel foglalkozik, s a válaszfal a két helyiség között nem ér a mennyezetig. Azt tudomásul vettük, hogy a légteret a szellőztetés biztosítása végett nem lehet egymástól teljesen elzárni, bár a zaj is zavar, de szeretnénk, ha az átnyúlás lehetőségét egy sűrű védőrács alkalmazásával kiküszöbölnék. Az igazgatóság nem fogadta el a javaslatunkat, mondván, hogy aggodalmunk alaptalan. Ez az álláspont egyáltalán nem nyugtat meg minket, hiszen a főpénztárban kezelt pénzért mi felelünk.

Egy kis ablakot is kértek a főpénztár és a felvételi terem közé. Ígérték, hogy hamarosan meglesz. Ugyancsak sérelmezték a dolgozók, hogy a felvételi korlátot végig beépítették, s emiatt a felvételi munkahelyektől a közönség terét csak nagy kerülővel lehet megközelíteni. Az igazgatóság elismerte a kérés jogosságát, s rövidesen ajtót nyitnak a felvételi korláton.

Ezeket s még néhány apróbb szépséghibát láttunk, amelyek azonban nem rontják a hivatal összhangját. Különösen, ha valóban ki is javítják. Van azonban, ami illúziórontó, és amit ki sem lehet javítani. Ez pedig az udvar hátsó részén szegényesen, szégyenkezve meghúzódó kézikapcsolású telefonközpont. Régebben istálló volt. Jogosan vetődik fel a kérdés: ha már kétmilliót fordítottak egy új hivatal felépítésére, miért nem jutott hely a telefonközpontnak is? A kérdés indokolt, hiszen a központ bővítését tervezik.

— Igen, utólag minket is zavar ez a körülmény. Ha az udvarban nem is, de fölfelé lehetett volna terjeszkedni, persze eső után köpönyeg — mondotta *Hajnal Iván*, az igazgatóság műszaki ellenőre. — A jövőben minden ilyen jellegű építkezés előtt tárgyalni fogunk a Távbeszélő Igazgatósággal és figyelembe vesszük igényüket, javaslataikat.

Ez dícsérendő lesz, kár, hogy előbb nem jutott eszükbe!

Vonák Katalin

Ismét a felelősségről

Februári számunkban megjelent „A kapu zárva" című bíráló cikkünk a Budapest 72-es postahivatal dolgozói körében helyeslésre talált, de kevésbé a megbíráltak körében. Ismét elmentünk a helyszínre és meghívtuk a kapuügyben közvetlenül érintetteket.

Röviden emlékeztetőül: A hivatal kért az igazgatótól egy ajtót a közvetítő osztályra. Mudin István, mint az igazgatóság beruházási osztályának akkori helyettes vezetője, (jelenleg a PÉKÜ dolgozója) megrendelt egy vaskaput, amit előzőleg a hivatal akkori gondnoka jónak talált. A több mázsás kapu meg is érkezett a helyszínre, s a vasutas és postás dolgozók nagy bosszúságára májustól decemberig kerülgették, míg végre decemberben felszerelték. De hogyan? Rosszul. S másnap rájrták: Nem használható! Mit mondanak az illetékesek?

Hajnal Iván, a Budapesti Postaigazgatóság műszaki ellenőre: Úgy tudtam, a Mudin elvtárs által megrendelt kapu újítás, így tehát nem akartam beleavatkozni, egyébként is rengeteg munkám, feladatom volt abban az időben. Ezért nem ellenőriztem a kivitelezést, de a műszaki átvételkor jelen voltam, a hibákat feljegyeztem, s azokat ki is javítjuk.

Balla Tibor osztályvezető: A kapu legfeljebb a 235. úgy volt a sorrendben.

Mudin István: A kapu nem volt újítás, szabvány szerint készült. Csak annyiban folytam bele a munkába, hogy Hajnal Ivánnak kívántam segíteni. Annyiban érzem magam felelősnek, hogy a megrendelés után nem néztem a dolgok után. Mint vezető utasítottam Hajnal elvtársat a kapu felszerelésére, annak műszaki ellenőrzésére. Felszereléskor már a PÉKÜ dolgozója voltam. Véletlenül jutott hozzám a hír, hogy a kaput felszerelték, de rosszul. Csupán szívességből vettem a fáradságot, hogy a helyszínre menjek, megállapítsam a hibákat, megigérjem azok kijavítását. Annál is inkább, mert mint a PÉKÜ dolgozója, most már többet tudok tenni, hiszen a kivitelező: a PÉKÜ.

Kovács József, a Budapesti Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsának titkára: Az illetékeseket minden bizonnyal az a szándék vezette, hogy javítsák a hivatal dolgozóinak munkakörülményeit. Hogy ez mégsem sikerült, abban közrejátszott a személycsere, Hajnal Iván nagyfokú elfoglaltsága. Nem értek egyet viszont az ügy sorrendjének megállapításával. Lehet, hogy az igazgatóságnak századrangú gondja a szóban forgó kapu, az adott hivatal dolgozóinak viszont elsőrendű. Az ilyen problémák több száz ember hangulatát, munkakedvét befolyásolják.

Felvetődik az emberben a gondolat, hogy mégis, ki hát most a felelős. A fenti vélemények erre tulajdonképpen már választ is adnak. Felelős az osztályvezető, annak volt helyettese, a műszaki ellenőr és természetesen a kivitelező PÉKÜ. Felelősek az eredeti határidő be nem tartásáért, s azért, hogy a későbbi határidőre elkészült kapu még ma is használhatatlan. Felelősek azért a többletköltségért, amibe a kapu helyreállítása kerül. Tehát most már nincs akadálya a felelősség megállapításának, most már csak a felelősségrevonás módjára és mértékére vagyunk kíváncsiak, meg hogy mi a véleménye a Budapesti Postaigazgatóságnak a tengeri kígyóvá nyúlt kapuügyről. Végülis mikor lesz a kapu üzemképes állapotban? **(vonák)**

Talán mégsem szélmalomharc?

Telefonon kerestem *Dejczó Gábort*, a Budapesti Postaigazgatóság vezetőjét, hogy a többszöri sikertelen cikkezés után vele beszéljek a Verseny utcai 70-es és 78-as postahivatal dolgozóinak sanyarú helyzetéről. A panaszok annak tudhatók be, mint arról lapunkban több ízben beszámoltunk, hogy az elöregedett hivatalok — állítólag legrégebben szolgálják Pesten a postát — a vontatott rekonstrukció következtében rosszabb munkakörülményeket nyújtanak az ottani postásoknak, mint a felújítás megkezdése előtt.

— Jókor telefonál — hangzott Dejczó elvtárs válasza randevúkérésemre —, éppen most kezdődik nálam egy megbeszélés ez ügynek szolgálatában. Szívesen látjuk.

Mire odaértem, már ott találtam az illetékeseket: a két hivatal vezetőjét, *Balatoni* és *dr. Rátky* elvtársat, *Csányi* elvtársat, az igazgatóság főmérnökét, többeket a műszaki osztályról, így az építkezés ellenőrét, *Gidai* elvtársat. Megjelent az igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára, *Kovács József* is, aki azzal kezdte a tárgyalásokat, hogy a szakszervezet elnökségének állásfoglalását tolmácsolta: *azt kérte, hogy a napirenden szereplő felújításoknál és építkezéseknél a szociális és egészségügyi létesítményeket tegyék az első helyre.*

Balla elvtárs, a műszaki osztály vezetője elmondotta, hogy a múlt év derekán 60 pontban jegyzékbe vették azokat a szükséges munkálatokat, amelyek az említett hivatalok zökkenőmentes munkájához nélkülözhetetlenek, s amelyek nincsenek szoros összefüggésben a rekonstrukcióval. Ezeket aztán az értekezlet elé terjesztették aszerint, ahogy a javítások elkészültek, a munka folyamatban van, ebben az évben elkészül, vagy csak a jövő esztendőkben lesz meg, illetve bár a listán szerepel, a jelenlegi anyagi erőforrásokból nem valósulhat meg.

Aztán sorra vették az egyes pontokat, lelkiismeretesen vizsgálták mindegyik tartalmát, kivitelezési idejét. Volt, amelyiknél egységes volt a vélemény, és percek alatt túljutottak rajta, más részeknél fél óráig tartott a vita. Örömmel állapították meg, hogy a helyiségek melegpadlóval való burkolása elkészült, ez utóbbi megtörtént a 70-es általános osztálynál is, viszont a 78-as hivatal gazdászatában, ahol szintén lejárt a burkolási határidő, még csak folyamatban van.

Később, amikor az idei évben befejezésre váró munkák állapotáról esett szó, egyre több lett a műszaki osztály bizonytalan válasza. „Lehet", „talán", ha a kivitelező tartja magát a szerződéshez stb. — mondták, s mi tudjuk, hogy e szavak inkább azt jelentik: „nem valószínű", kétséges", „el fognak úszni". Amikor ahhoz a ponthoz értünk, hogy az udvart befedik-e poliészter tetővel (mert telente gyakran dolgoznak ott a szaktársak vízben állva), akkor kiderült, hogy a költségvetésben szereplő 350 ezer forint a fél udvar befedéséhez is alig elégséges. *A szakszervezet képviselője ragaszkodott ahhoz, hogy legalább ez a fél fedés történjen meg karácsonyig.* A részvevők egyhangúlag elfogadták, hogy az I—II vágány közötti, a jövő évre tervezett betonozást még ebben az évben elvégeztetik. (A 78-as hivatal vezetője: A szerencsének köszönhetjük, hogy a vágányoknál még nem következett be halálos baleset. Dejczó igazgató: Ha a 23-as nem vállalja az idei évben ezt a munkát, azonnal adjuk más vállalatnak!)

Senki se higgye azonban, hogy a szakszervezet vagy a két érintett hivatal vezetője valami kívánságlistát terjesztett az igazgatóság elé. Szó se róla. Ők maguk is a „gazda zsebéből" költötték a pénzt, s amikor felesleges vagy még halasztható beruházás került napirendre, maguk javasolták elvetését. Így megállapították, hogy nélkülözhető a főpénztár külön zuhanyozója. Amikor pedig egy fürdő- és öltözőhelyiségnek csak a tetőtéren találtak helyet, Balatoni elvtárs közbeszólt, hogy feleslegesen dobnák ki a félmilliót annak építésére, mert senki sem kapaszkodik majd fel oda tisztálkodni.

A lelkiismeretes vezető előrelátását tükrözte, hogy Dejczó elvtárs feltette a kérdést: a tervben több mint 4 millió forinttal szerepel az udvar burkolása. Vajon megtörténtek-e ezzel kapcsolatban az egyéb vizsgálatok, tehát a villany, vízvezeték, csatornahálózat ellenőrzése, nem kell-e majd betonozás után néhány héttel ismét felásni?

Bizony, hamar kiderült, hogy rossz az egész épület, sőt az egész környék csatornázása, s az új burkolatot bármikor felbontás veszélye fenyegeti, módosult tehát a javaslat: csak javítják majd az udvar kövezetét.

Ezt helyeselte a szakszervezet megbízottja is, de amikor kiderült, hogy a mellékhelyiségeket csak félig eltakaró ajtók kicserélése ismét elhúzódik, kicsit paprikásan szólt közbe Kovács elvtárs: *Ezt már három éve ígérik! Én pedig azóta hajtogatom, hogy a fél ajtó nem a biztonságot szolgálja, hanem csak az emberi önérzetet sérti.*

S a felszólalás nyomán megváltozott a határidő, ez is az idén megvalósítandók listájára került. S így mentek tovább a pontokon, egyaránt figyelve a dolgozók, a hivatali munka és a gazdaságosság érdekeire. Eredményesnek, jónak mondhatnám teljes egészében az értekezletet — ha a megállapított határidőket be is tartják. Közben ugyanis megtudtam — s ez figyelmeztető —, hogy a rekonstrukciót végző 23-as vállalat a Verseny utcában az 1967-re biztosított 1 millió 100 ezer forintos hitelkeretből az I. negyedévben mindössze 5—6 ezer forint értékű munkát végzett el. *Itt is fontos, hogy minden illetékes szívügyének tekintse — sőt mi több, kötelességének — a meghatározott feladatok elvégzését.*

V. E.

Jubileumi munkaverseny — termelési tanácskozások

Márciusi számunkban „A feladatok ismertek" címen hírt adtunk a műszaki konferenciák és a tervismertető termelési tanácskozások általános tapasztalatairól. A fő téma az áprilisi termelési tanácskozásokon is a jubileumi munkaverseny volt, de már nem a vállalások megtétele, hanem az eddigi eredmények értékelése. Megbeszélték, hogy a szakmai vezetés és szakszervezeti szervek hogyan segítik vagy nem segítik a versenyt, és hogyan kellene az esetleges akadályokat elhárítani, hogy az önként vállalt feladatok teljesíthetők legyenek.

A Budapest 62-es postahivatal dolgozói például a jubileumi versenyben célul tűzték, hogy az élüzemfeltételeket az idén is teljesítik. *A hivatal termelési tanácskozásán megállapították, hogy a szocialista címért küzdő 46 brigád közül 31 brigád nyerte el a szocialista brigád címet. A kézbesítőosztálynak pedig másodízben ítélték oda a szocialista munka osztálya címet. Elhatározták, úgy dolgoznak, hogy továbbra is a cím tulajdonosai maradjanak,* s újabb 16 brigád célul tűzte a szocialista brigád cím elnyerését. A hivatalban a dolgozók vállalásai a szolgáltatások minőségének javítására irányulnak. Kár, hogy a kézbesítőbrigádok többségénél még mindig megtalálható a képes levelezőlapok eladásának szorgalmazása. Helyesebb lenne, ha az energia nagyobb részét a postai kézbesítés minőségének javítására, gyorsabbá tételére fordítanák.

A Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon megtartott műszaki konferencia, valamint az üzemek termelési tanácskozásai igazolják a munkaverseny eredményeit. A kongresszusi verseny keretében egyik jelentős felajánlásuk volt: olyan tanulmányt készítenek, amely alapján korszerűsíteni lehet a távbeszélőhálózatot. A tanulmány elkészült, és most 3 távközlési üzemnél (Belváros, Krisztina, Lipót) kísérleteznek. A kísérletek célja: olyan egységes munkamódszer kialakítása, amelynek segítségével viszonylag rövid idő alatt korszerűsíteni lehet a hálózatot.

A verseny nyilvánossága is biztosított a TIG területén! Ennek ellenére figyelmeztető a Krisztina építési osztály termelési tanácskozásán elhangzott bírálat. *Kifogásolták, hogy miért a Belváros lett a kiváló üzem, és miért nem a Krisztina, amikor a gazdasági eredményei semmivel sem rosszabbak, mint a Belvárosi,* sőt a távbeszélő-állomások változásainál a sokszorosát végezték. Nem kételkedünk az odaítélés tárgyilagosságában, de úgy látszik, a tényleges eredmények ismertetésében, a nyilvánosság biztosításában van még javítanivaló. A Krisztinában kifogásolták, hogy az építési osztály amúgy is szűk raktárába — *igazgatósági utasításra — el kell helyezni a Bp. 114-esben ideiglenesen feleslegessé vált telefonkönyveket. A zsúfoltság is, a tűzveszély is bajt okozhat.* Számtalan igényt ki tudna elégíteni az üzem, ami a feleknek is jó, a postának pedig hasznot jelent, de nem lehet, mert egyrészt megfelelő anyag nem áll rendelkezésre (pl. jelzőcsengő, készülékzsinór stb.), másrészt az üzem részére leadott anyagköltségkeret nem bírja el. Az igazgatóság — az igény és jövedelmezőség figyelmen kívül hagyása mellett — nem engedi túllépni az abszolút számban megadott anyagköltségkeretet.

Viharos volt a Lipót építési osztály termelési tanácskozása. A hozzászólásokból a dolgozók becsületes, őszinte bírálata csendült ki. Egytől egyig *sürgették a munka jobb megszervezését, a több és jobb munka lehetőségének a biztosítását. A HÁLÉP az általa végzett munkát úgy hagyta ott, hogy egyes tápfejekben, dobozokban „szemétdomb" maradt. Az üzem kifogásolta, az igazgatóság döntött: nem volt a költségvetésben a rendezés, a HÁLÉP-nek nem feladata, az üzem oldja meg.* (Kivel és mikor?) *A PVC-kárpit szabadban nem használható. A szerelők nem egy esetben mégis ilyen anyagot kapnak.* A Szentlászló területen a föld alatti hálózat megépült 1964-ben, a hozzá tartozó föld feletti hálózat még a mai napig sem készült el. Sashalom 14-es körzetét bővítik, egyben rendezik. A kivitel ez évi tervében a föld alatti hálózathoz csak ott terveztek föld feletti, ahol új tápfejből indul ki az irány. Ha egyszer rendeznek egy területet, akkor a terv miért nem komplex?

A Soproni Postaigazgatóság területén a forgalmi szolgálatban általában a szolgáltatások minőségének a javítása a cél. A vállalások zöménél a hivatal minősítését megtartani vagy javítani akarják.

A társadalmi együttélés, segítés szép megnyilvánulása a Tapolca 1. postahivatal *gyermektelen nődolgozóinak önzetlen vállalása, mely szerint a szombat délután vagy vasárnap szolgálatban levő édesanyák gyermekeit a bölcsődéből vagy napköziből hazaviszik,* és addig gondjukat viselik, amíg a szülő szolgálata véget ér.

Sütő István

Hírek a világból

● **Az ukrajnai Poltavában** Szergej Morozov mérnök saját gyártmányú tv-készülékén fogni tudja Párizst, Londont, Rómát, Ankarát, sőt még Algírt is. Távoli vételeinek az a titka, hogy különleges, 15 méteres antennát használ, amelyet villanymotor mozgat.

● **Az amerikai főváros** szenzációja a huzal nélküli „önállóan" működő, bőröndben hordozható telefon. Ára potom: 2800 dollár.

● **Az amerikai postaigazgatás** humoristákat szerződtett, akik tréfás szöveget gyártanak az üdvözlő táviratokhoz, hogy nevetésre fakasszák a címzetteket. A táviratokat születésnapok, ünnepélyek, évfordulók alkalmából telefonon, vagy küldönc útján továbbítják. A humoros táviratok bevezetése óta ugrásszerűen megnövekedett a szövegek iránti igény.

● **Egyes amerikai** postahivatalokban bevezették a „melodygramot" vagyis a hanglemezes táviratot szerencsekívánatok továbbítására. Három dollár ellenében táviratilag az alkalomnak megfelelő dal rendelhető, amelyet hanglemezen juttatnak el a címzettnek.

Szabó László

Értesítés!

A SZOT Elnökségének állásfoglalása alapján értesítjük a tagságot és az alapszervezeteket, hogy azok a szakszervezeti tagok, akik gyermekgondozási segélyben részesülnek, a segélyezés időszakára tagságukat jogfenntartó (3,— Ft-os) tagdíjbélyeggel rendezhetik.

FŐKÖNYVELŐSÉG

TILTAKOZUNK!

Az éter hullámain jött a hír, valahonnan Görögországból egy titkos rádióadó-állomáson kiáltották világgá: az Akropolisz hősét, Manolisz Glezoszt és több száz, több ezer kommunistát, baloldali és haladó görög hazafit a katonai puccs révén hatalomra jutó tábornokok letartóztattak, és vészbíróságukkal halálra akarják ítélni.

Összeszorultak az öklök világszerte, s a haladó erők kiáltották: el a kezekkel Manolisz Glezosztól és a görög hazafiaktól! A SZOT XXI. kongresszusán több mint félezer küldött szavazta meg a tiltakozó táviratot. Az üzemekben, hivatalokban, termelőszövetkezetekben, munkások, értelmiségiek és parasztok röpgyűléseken táviratokat szövegeztek. A postahivatalokban és üzemekben — Budapesten 50, vidéken 157 helyen követelték a postás dolgozók Manolisz Glezosz és a többi görög hazafi azonnali szabadonbocsátását. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság dolgozói az ország valamennyi rádió- és tv-adóállomásának szakmai és mozgalmi vezetői a nagy és kis postahivatalok dolgozói szövegezték a táviratokat, gyűjtötték az aláírásokat.

Manolisz Glezosz ismert a postás dolgozók előtt. Annak idején, amikor Magyarországon járt, meglátogatta a Központi Járműtelep akkumulátor üzemében dolgozó, róla elnevezett brigádot, s beírta a brigádnaplóba gondolatait, azt, hogy Görögországban is előbb-utóbb győzni fog a szocializmus, az elnyomottak, kizsákmányoltak veszik át a hatalmat, s olyan virágzó, épülő és szépülő országot teremtenek maguknak is, mint a magyar dolgozók. Manolisz Glezosz és társai ma még börtönben vannak.

Tiltakozzunk!

A tennivalókról

A legsürgősebb teendők egyike a szakszervezeti bizottság megerősítése, az aktivahálózat kiépítése. Ujból rendezni kellett a sorokat. A szakszervezeti bizottságok nem nélkülözhetik a társadalmi aktivisták segítségét. Ez két szempontból is rendkívül fontos. Minél több társadalmi aktivista munkájára, véleményére, javaslataira támaszkodik az alapszervezet, annál biztosabb, hogy döntéseik jók lesznek, s jobban tükrözik a dolgozók véleményét. A másik régi igazság, hogy a feladatok sokfelé osztásával egy-egy aktivára kevesebb munka jut.

— Lehetővé kell tenni, hogy mindenki — akár választott tisztségviselő, akár különböző munkabizottságokban dolgozó aktivista — megismerhesse feladatát, hatáskörét.

— Gondoskodni kell a napi szakszervezeti feladatok gyors és gondos elintézéséről.

— Összegezni kell a választások során elhangzott felszólalásokat, véleményeket, a javaslatokat, s intézkedni kell.

A szakszervezeti bizottságok egy része már gondoskodott arról, hogy az aktivistákat a tapasztalatok átadásával az érvényben levő határozatok megismertetésével felkészítse a feladatokra, kézikönyvekkel ellássa őket. Az egyes tisztségviselők, így bérés termelési, kultúr- és társadalombiztosítási felelősök, a bizalmiak stb. legfontosabb feladataikról, gyakorlati tennivalóikról tájékoztatást kapnak. Sajnos, kevés szakszervezeti bizottság gondolt arra, hogy esti tanfolyamot indítson az új tisztségviselők, a bizalmiak részére. Egy-két estét pedig legtöbbször szívesen áldoznának az aktivisták arra, hogy megfelelő útbaigazítást kaphassanak.

A napi feladatok intézése nem tartozik a szakszervezeti bizottságok látványosabb tennivalói közé, de ha nem végeznék el, az bizony sokaknak feltűnne. Gondolunk például a beteglátogatásra, az üdülőjegyek szétosztására, a május 1-i ünnepségek előkészítésére, a termelési tanácskozások előkészítésére, az évvégi jutalom szétosztásában való közreműködésre, a dolgozók személyes problémáinak, panaszainak intézésére. A választás utáni időszakban ezeket a feladatokat az alapszervezetek elvégezték.

A választások során elhangzott észrevételek, javaslatok, kérdések intézéséhez néhány szakszervezeti bizottság gondosan hozzáfogott. A bizalmiválasztásokon és a vezetőségválasztó taggyűléseken vagy a küldöttértekezleten elhangzott minden felszólalást értékeltek. Ezeket a következőképpen csoportosították:

— Olyan ügyek, amelyek helyileg a szakszervezeti bizottság vagy a szakvezetők hatáskörében megoldhatók.

— Olyan ügyek, amelyeket továbbítani kell, mert helyileg nem oldhatók meg.

— Olyan ügyek, amelyek egyáltalán, vagy jelenleg nem oldhatók meg.

— Olyan észrevételek, amelyek a szakszervezeti bizottság munkastílusára, vagy munkamódszerére vonatkoznak.

Tehát ami helyileg megoldható, ahhoz hozzá kell fogni. Ami helyileg nem oldható meg, azt a szakszervezeti bizottságnak továbbítania kell a középszervéhez, vagy a szakvezető illetékes felsőbb szervéhez. Az olyan felszólalások ügyében, amelyeket egyáltalán nem, vagy csak hosszabb idő alatt tudnak megoldani, válaszolni kell a felszólalónak és a tagságnak.

Az új szakszervezeti bizottságok összetétele azzal biztat, hogy a kezdeti lendület nem fog lanyhulni, sőt a későbbiek során is nagy figyelemmel foglalkoznak a dolgozók észrevételeivel.

Kuklis István

Területi vagy megyebizottság

A szakszervezeti választások során végrehajtott szervezeti változások — a területi bizottságok és szakszervezeti tanácsok megalakulása, a megyebizottságok megszűnése stb. — elég sok vitára adtak alkalmat. Egyesek bizony kétkedve és bizalmatlanul fogadták az új szakszervezeti szerveket.

A változások olyan alapvető okainak, céljának megértése, mint például az, hogy a szakszervezet szervezeti felépítése igazodjék a szakmai egységekhez és a szakvezetőnek azonos szintű hatáskörrel rendelkező szakszervezeti partnere legyen, nem okozott különösebb problémát. Nem az elvekkel van probléma, hanem azzal, hogy a gyakorlatban valóban jelentkezni fognak, megvalósulnak-e az új szervezeti forma előnyei. Hogy a szervezet bizonyos fokú centralizálása miatt nem szorul-e háttérbe a megyékben, a hivatalokban és üzemekben a dolgozók közvetlen szakszervezeti képviselete.

Főleg vidéken, a volt megyebizottságok megszűnésével kapcsolatban merülnek fel ilyen aggályok. A területi bizottság, amely messze van, hogyan látja meg és miként intézi majd ügyeinket? Mi lesz a megyebizottságok volt tagjaival, akiknek támogatására, tanácsaira, ügyintézésükre, mint a problémákat közvetlen közelről ismerőkre számíthattunk. — Ezek s a többi hasonló aggályok jogosan merülnek fel és nemcsak az érdekelt dolgozókat, hanem a szakszervezet illetékes szerveit is foglalkoztatják.

Mindazt, ami a volt megyebizottságok létében és tevékenységében hasznos volt, az új szervezeti formában is fenn kell tartani. Biztosítani kellett például az új szakszervezeti középszervben a területek arányos képviseletét. Ez a választások során megtörtént. Igaz, hogy számos, a feladatát lelkiismeretesen ellátó, minden tiszteletet megérdemlő volt megyebizottsági tisztségviselő nem tudott helyet kapni a területi bizottságokban. Ez elkerülhetetlen volt, hiszen az igazgatóságok területén a megyebizottságokban eddig mintegy 30—50 választott tisztségviselő volt, s a területi bizottságban csupán 9—13-an kaphattak helyet.

A területi bizottság nem szakad és nem szakadhat el a megyéktől és dolgozóink problémáitól. Az alapszervekkel való közvetlen kapcsolat további fenntartása érdekében a volt megyebizottsági titkárok, mint a tb. tagjai, továbbra is a megyében működnek és a volt megyebizottság tagjaiból alakított területi albizottságokkal lényegében ugyanazokat a feladatokat látják el, mint eddig. Mindez azt jelenti, hogy a megyében levő alapszervezetek és dolgozók a szakszervezeti középszervtől ugyanazt a segítséget igényelhetik és várhatják, mint eddig.

Az albizottságokban helyet kaptak mindazok a volt megyebizottsági tisztségviselők, akiknek a tevékenységére eddig is és a jövőben is számíthatunk.

A szakszervezet szervezeti felépítését az élet, az előttünk álló feladatok, a szakszervezet növekvő szerepének és felelősségének követelményeihez kellett igazítanunk. Mint minden változásnál, itt is azon múlik minden, hogy a helyes elveket, elképzeléseket mennyire tudjuk majd a gyakorlatban megvalósítani. Úgy véljük, a postás szakszervezeti tisztségviselők döntő többsége eddig is helyes úton járt és az új szervezeti forma keretei között is megtalálja a lehetőséget, hogy annak előnyeit felhasználva hatékonyabban képviselje a postás dolgozók ügyét.

Mindehhez természetesen nélkülözhetetlen a dolgozók bizalma és támogatása is.

kuklis

A kutatómunkáról

● Milyen feladatokkal foglalkozik a Posta Kísérleti Intézet? — tettük fel a kérdést Tóth Kálmán igazgatónak.

— Az intézet általános feladatköre kiterjed a posta üzemeivel kapcsolatos híradástechnikai, valamint postagépesítési berendezések létesítésével, zavaraival és üzembiztonságával kapcsolatos kutatási feladatok megoldására és az ezekhez szükséges kísérletek elvégzésére. Az intézet prototípusokat is készít, mérési módszereket dolgoz ki, közreműködik a műszaki színvonal emelésénél. *Javaslatokat is készítenek a postai létesítmények gazdaságos kihasználására és üzemeltetésére. Az intézet működése reszort szerint kiterjed az ország postai létesítményeinek fejlesztésével kapcsolatos — tudományos kutatásokat igénylő — műszaki kérdések vizsgálatára és a vizsgálatokkal összefüggő mérések, kísérletek elvégzésére.*

— A hírközlési fejlesztéssel foglalkozó osztály a közelmúltban több jelentős feladatot oldott meg: *üzembe helyezett Szolnok—Nyíregyháza között egy 60 csatornás tranzisztorizált áramkört. A sztereofonikus, ultrarövidhullámú rádióállomás bevezetésével létesített egy kiváló minőségű moduláló áramkört.* A korszerű híradástechnika fejlesztése érdekében hatásosan segít az iparnak: például a kiskoaxiális kábelek gyártásának, vonalszerelvények tervezésének megindításához szükséges kísérleti áramkörök létrehozásával. A vidéki telefonszolgálat megjavítása érdekében olcsó vivőfrekvenciás berendezéseket tervezett. Ezeket a körzeti összeköttetéseknél használják fel. Kidolgozta az országos távbeszélő-hálózat gazdaságos tervezésének fő irányvonalait. Elvégezte az elektronikus központok alapáramköreinek analízisét. Ez lehetővé teszi, hogy jobb minőségű távbeszélő-készülékeket és -berendezéseket készítsenek. Az országos távbeszélő-hálózat fejlesztéséhez szükséges kábelanyag kikísérletezésénél is közreműködött. Meghatározta a különböző típusú, hagyományos és műanyag szigetelésű kábelek elektromos paramétereit. Mindez, persze, csupán néhány kiragadott példa, amely jelzi az intézet szerteágazó kísérleti-kutató tevékenységét — mondja Tóth Kálmán elvtárs.

● Hallhatnánk valamit a Rádió és a Televízió üzemeltetésével kapcsolatos munkálatokról is?

— A rádió- és televízióosztály munkája a postát érintő, minden vezeték nélküli híradástechnikai kutatási és fejlesztési feladat. Tehát: a rádiótávíró, hírszórás, televízió és mikrohullámú láncok tudományos és üzemeltetési kérdései. Az osztály jelentősen hozzájárult a rádió- és televíziószolgálat színvonalának emeléséhez. A lakihegyi rekonstrukció keretében például elkészítette az új 20 kW-os adóberendezés irányított antennájának és földelésének terveit. A tervek alapján kivitelezett berendezés üzembe helyezési munkáinál közreműködik és a szükséges méréseket elvégzi. Kísérleti szinkronizáló berendezést készített és helyezett üzembe a balatonszabadi—szolnoki adó közös frekvencián történő üzemeltetéséhez. *A berendezés hazai elkészítése egyrészt jelentős devizamegtakarítással jár,* másrészt a szűkös műsorszóró frekvenciaellátásunkból eredő középhullámú (Kossuth, Petőfi) műsorellátási gondokat nagymértékben enyhíti majd.

— Kidolgozta az osztály a széles sávú mikrohullámú összeköttetésekre, illetve azok berendezéseire vonatkozó műszaki előírásokat, vizsgálati módszereket. Elkészítette a hazai sztereoműsor-szórás rendszerére vonatkozó javaslatot is. Kidolgozta a IV—V-ös televíziósávok adóhálózatának telepítési tervét. Ez fontos előkészítése a leggazdaságosabb beruházási tervnek és az üzemeltetéshez szükséges moduláló vonalak megvalósításának.

● Mit tudhatnánk meg az intézet egyéb munkáiról?

— A vegyészeti csoport munkája szintén az egész posta területére kiterjed: elősegítette mind a vezetékes, mind pedig a vezeték nélküli távközlési üzemek több jelentős problémájának megoldását. Csak néhány példa: kidolgozta a rádióállomások vízhűtőrendszereinek korrózióvédelmét; bevezette a műgyantás vízlágyító berendezéseket; kidolgozta és bevezeti a műanyag csövek alkalmazásának kábelüzemi technológiáját, közreműködik az új rövidhullámú telephely kiválasztásánál; talajvizsgálattal és a talaj vezetőképességének mérésével segíti a társosztályok munkáját.

● Milyen célból alakult nemrégiben a postagépesítési csoport?

— Az intézet legfiatalabb részlege a postagépesítési csoport. Az értékcikk-árusítás részbeni automatizálásával és egyéb kezelési teendők gépesítési terveinek — fejlesztési szempontból való megoldásával segíti a postahivatalok fokozódó forgalmának lebonyolítását, vagyis a közönségszolgálat javítását.

— Működésük viszonylag rövid ideje alatt máris említésre méltó eredményt értek el a különböző értékcikk-árusító (bélyeg-, képeslevelezőlap-, távbeszélőérme-, postai levelezőlap-) automaták és ezek igénybevételét elősegítő pénzérmeváltó automata kifejlesztésével.

— Eddig csaknem 2000 automatát szereltek fel az országban. A kísérleti üzemeltetés alatt elért forgalmi adatok, a közönség részéről megnyilvánuló kívánság, továbbá a kereskedelem különböző területein az önkiszolgáló rendszer egyre fokozódó kiterjesztése meggyőzően bizonyítja, hogy automata sorokat, majd önkiszolgáló postahivatalokat kell felállítani. Ezért elkezdték automata sorok, illetve önkiszolgáló postahivatalok típusterveinek kidolgozását is.

— *További feladat: a nehéz fizikai munkafolyamatok gépesítésével kapcsolatos technológiai és technikai megoldások kutatása, a posta nagyüzemi komplex gépesítése.*

— Mint a fentiekből látható, a Posta Kísérleti Intézet egész tevékenysége a posta forgalmi és műszaki berendezéseinek korszerűsítésére, új létesítmények bevezetésének előkészítésére irányul, vagyis a közönség jobb, gyorsabb kiszolgálására és egyben a postai dolgozók munkafeltételeinek megkönnyítésére — fejezte be nyilatkozatát *Tóth Kálmán* elvtárs.

V. I.

Vezessünk kollektíven!

A szakszervezeti választó taggyűléseken és küldöttértekezleteken több mint 20 000 postás dolgozó értékelte a szakszervezeti munkát. A hozzászólók külön figyelmet fordítottak arra, hogy a szakszervezeti bizottságok és tagjaik milyen mértékben tettek eleget megbízatásuknak, s hogyan váltak cselekvő formálóivá környezetüknek, hogyan látták el feladataikat, milyen mértékben biztosították a szervezett dolgozók közreműködését.

A dolgozók nagy figyelmet fordítottak a választott testületek tagjainak megválasztására, arra, hogy rátermett és odaadó szakszervezeti munkát végző tisztségviselők kerüljenek a vezetőségbe. Ennek eredményeként többnyire olyanokat választottak meg, akik politikai és szakmai hozzáértésükkel, vezetőkészségükkel, eddigi munkájukkal kivívták a szervezett postás dolgozók bizalmát. A választások alatt érezhető volt, a tagság érzékeli a szakszervezeti vezető testületekre háruló feladatok nagyságát. Tudták, hogy a még bonyolultabb szakszervezeti feladatok megoldását, az alapszervezeti munka irányítását csak képzett, a dolgozók véleményére támaszkodó vezetőkkel biztosíthatják.

A vezetés kollektívitására való törekvés a választások egyik pozitív vonása. A vezetőségválasztó taggyűléseket, küldöttértekezleteket sok helyen alapos felmérő munka előzte meg. A tényeken alapuló beszámolók sokoldalúan bizonyították azokat az eredményeket, amelyeket a szakszervezeti szervek a kollektív vezetés keretében elértek. Hiba, hogy a kollektív vezetés alapján végzett munka még nem vált általánossá, s több helyen ez a módszer csak a testületen belüli tevékenységre korlátozódik. Kevés helyen tapasztaltuk, hogy az alapszervezet vezetősége beszámolójának összeállításába bevonták volna a szakszervezeti aktivistákat, a bizalmiakat, s felkérték volna őket a legfőbb mondanivaló ismertetésére. Ez pedig döntő feltétele a szervezett dolgozók magasabb fokú aktivitásának, a taggyűlésekre való jobb felkészülésnek.

A választott testületek beszámolói általában színvonalasan foglalkoztak az időszerű gazdasági és politikai kérdésekkel, az alapszervezet munkájával, s bátrabban bírálták a még meglévő hibákat. Ahol nem ez történt, ott a tagság vitakészsége várakozáson aluli maradt. (Persze ez visszavezethető egyes választott testületek korábbi formális munkájára is.)

A dolgozók igénylik és elvárják a választott testületektől, hogy az őket közvetve vagy közvetlenül érintő kérdésekről tájékoztassák, s a felmerülő kérdések eldöntéséhez véleményüket, észrevételüket kérjék. Csak így érhető el, hogy a tagság részese legyen a szakszervezeti munkának. A választási gyűlések felszólalásaiban a vietnami és a kínai eseményekkel kapcsolatban a béke, a nemzetközi munkásmozgalom egysége feletti aggódás kifejezése, az új gazdasági irányítási rendszer postai végrehajtása iránt megnyilvánuló érdeklődés alapvetően bizonyítják, hogy a postás dolgozók figyelme túlnőtt a szűk, csak az egyént érintő kereteken. Mindezek mellett felhívták a figyelmet munkájukra előnytelenül ható tényezőkre, élet- és munkakörülményeik javítását célzó kérdések megoldására.

A szakszervezeti munka tartalmának javítása, a vezetési módszerek hatékonyabbá tétele, a Posta forgalmi és műszaki végrehajtó szolgálatban a középszintű igazgatási szervek hatás- és jogkörében végrehajtott változások szükségessé tették a szervezeti felépítés bizonyos mértékű megváltoztatását. Mint minden szervezeti felépítésben végrehajtott változásnál, úgy most is számítani lehet kisebb átmeneti zökkenőkre, nehézségekre. Az új szervezeti keretek közötti működésre való áttérésnél már most is jelentkeznek — főleg a szubjektív érzésből származó — aggodalmaskodások.

Hangsúlyozzuk, az új szervezeti forma előnyösebb a réginél. Budapesten és vidéken az eddiginél hatékonyabban és gyorsabban biztosítják a postás dolgozók érdekeinek képviseletét, mozgósításukat a Posta előtt álló feladatokra. biztosítva a tagság jogai, kötelességei és a szakszervezeti és üzemi demokrácia érvényesülését.

Csak így válhat az új vezetőség munkája olyan kollektív erővé, amely képes a szakszervezetre háruló felelősségteljes és nagy feladatokat megoldani, és szakszervezetünk június 29—30-án sorra kerülő kongresszusának határozatai és útmutatásai alapján még eredményesebben dolgozni.

Szlovatsik Károly

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNKRŐL

Szakszervezetünk elnöksége április 27-én ülést tartott, amelyen az 1966. évi központi igazgatói alap jóléti és jutalmazási részének felhasználásáról szóló és az ez évi igazgatói alap felhasználására vonatkozó javaslattal kapcsolatos beszámolót vitatta meg. Ezt követően a szakszervezeti alapszervezetek 1966. évi munkájáról készített statisztikai tájékoztató került napirendre. Mindkét előterjesztést néhány kiegészítéssel az elnökség elfogadta.

Jogi tanácsadás

A Munka Törvénykönyve 78. §-a úgy rendelkezik, hogy a dolgozókat térítés ellenében étkeztetésben kell részesíteni, ha erre szervezett lehetőség van. Az Mt. V. ennek kiegészítéseként az iránt rendelkezik, hogy a vállalat köteles a dolgozókat naponként egyszer jó minőségű étkezésben részesíteni, ha ennek feltételei megvannak. A továbbiakban pedig azt mondja ki, hogy az üzemi étkeztetésben csak a vállalat dolgozói vehetnek részt.

Az étkeztetési jogosultságot tehát a jogszabály csak egyetlen feltételhez köti, a munkaviszonyhoz.

Nincs olyan tiltó rendelkezés, amely szerint a dolgozó szabadsága, illetőleg betegsége tartama alatt ne vehetné igénybe az üzemi étkeztetést. Így van ez az ország valamennyi vállalatánál, a Postánál is. A jelenleg érvényben levő szabályok postai vonatkozásban sem tartalmaznak olyan megszorítást, amely a szabadságon levő, vagy táppénzes állományban levő dolgozónak megtiltaná az üzemi étkeztetés igénybevételét. Az ezzel ellentétes házi intézkedések törvénysértőek.

B. Á.-né korábban hosszú ideig postai alkalmazásban állott, majd a munkaviszonya megszűnt és 1966. év január hó 11-én újból alkalmazták. Ez az újabb alkalmazás határozott időre szólt, de a munkaszerződést több alkalommal, ugyancsak határozott időre, meghosszabbították. A legutóbbi meghosszabbítás előtt azonban a munkaviszonyt határozatlan tartamúra változtatták és a korábbi postai munkaviszonyból 20 évet és 8 hónapot beszámítottak. Ennek alapján B. Á.-né rangbérét is a figyelembe vett időnek megfelelően állapították meg. Az igazgatóság azonban az alkalmat megragadva, az addig megállapított munkaköri bért leszállította, mondván, hogy a megemelt rangbérrel a leszállítás kiegyenlítődött.

A dolgozó az intézkedés ellen a munkaügyi döntő bizottsághoz fordult és az ügyben a Területi Munkaügyi Döntő Bizottság figyelemre méltó indokolással igazat adott a dolgozónak. Az igazgatóságnak azt az álláspontját, hogy új munkaszerződés jött létre és így joga volt új bért megállapítani, amelyben a munkaköri bért leszállíthatta, a TMDB nem osztotta. Általános szabály, hogy a munkaszerződés csak kétoldalú megállapodással módosítható. Arra nézve a felek között megállapodás nem volt, hogy a munkabér valamelyik tételét a munkáltató leszállítsa. A dolgozó kérelme ugyanis a munkaszerződés vonatkozásában csak arra irányult, hogy alkalmazását határozatlan tartamúra változtassák át. A korábbi szolgálati idő beszámításával megállapított ranghoz nem változtatható rangbér tartozik. A munkaköri bér nem függvénye a rangbérnek. A dolgozónak a bérkategórián belül megállapított bére csak bizonyos feltételek fennállása esetén csökkenthető. Ezek a feltételek hiányoztak, a munkaköri bér leszállítása tehát nem volt jogszerű.

J. L.

Svéd vendégeink

Kedves vendégeinket — a Svéd Postás Szakszervezet 25 tagú zenekarát — üdvözölhettük május 9-én szakszervezetünk színháztermében. A vendégek a Postás Szimfónikus Zenekarral közös hangversenyen léptek fel.

A 25 éve működő svéd zenekar amatőr együttes. Tagjai postás dolgozók. A zenekar 25 tagú fúvós együttes, amely szórakoztató muzsika és tánczene előadására is alkalmas. Kedves, hangulatos játékuk nagy sikert aratott. A műsor második részében a Postás Szimfónikus Zenekar mutatta be kiváló képességeit.

A közös hangverseny után elnökségünk fogadást adott, ahol a két zenekar tagjai személyesen is megismerkedhettek egymással. *Fatalin János*, szakszervezetünk titkára üdvözölte a svéd vendégeket, köztük *Gustaf Lundberget*, a Svéd Postás Szakszervezet elnökségének tagját, *Gösta Morberg* zenetanárt, a zenekar vezetőjét és *Aake Wallent*, a svéd kulturális küldöttség vezetőjét. Ismertette a vendégekkel a magyar postás dolgozók munkáját, munkakörülményeit és azt, hogy ebben az évben ünnepli a Magyar Posta függetlenségének 100. évfordulóját.

A svéd szakszervezet elnöksége nevében *Gustaf Lundberg* mondott köszönetet a fogadtatásért. **(Káldor)**

Eszperantistáknak

Március hó 31-én Plovdivban, Bulgária második legnagyobb városában, a Központi Postahivatal nagytermében — a Postás Eszperantó Egyesület alapjának lerakása céljából — 14 alapító tag részvételével értekezletet tartottak:

Szófia: A Magyar Népköztársaság felszabadulási ünnepe alkalmából a „Heroldó" Postás Eszperantó Egyesület ünnepélyes összejövetelt tartott, amelyen Asen Grigorov ünnepi beszédet mondott. Beszélt a magyar nép sikereiről, politikai és gazdasági vonatkozásban. Megemlítette a Gyulai Eszperantó nyári egyetemet.

VALÓBAN FELESLEGES?

A Posta Távíró női röplabdacsapata minősített csapatok közé tartozik, hiszen az NB II. Nyugati csoportjában jó középcsapatként tartják nyilván. Legutóbb, amikor a pécsi egyetemistákat biztosan, 3:0 arányban legyőzték, a nézők közül talán senkinek nem fordult meg a fejében az a gondolat, hogy ez a jó képességű együttes nemcsak a bajnoki pontokért, de a létéért is küzd.

És ez a nehezebb küzdelem!

— Három évvel ezelőtt — kaptuk a felvilágosítást *Palágyi Győző* szakosztályvezetőintézőtől, aki nem ritkán a szertárosi tennivalókat is ellátja — mint alulról jött kiscsapat az NB II-be kerültünk. Tudtuk, hogy a magasabb osztályban több lesz az elkerülhetetlen kiadásunk, így nagyon szerény költségvetéspótlást kértünk közvetlen sporthatóságunktól, az V. kerületi TS-től. Az így kapott többlettel is azonban mindössze évi 13 000 forinttal gazdálkodhattunk. Ez pedig nagyon kevés, sőt egyre kevesebb...

Papírt, ceruzát vesz elő. Számol. Összead, szoroz és kivon. Fejből tudja, hogy a Budapest—Szombathely vasúti jegyára mennyi egy személy és menynyi egy csapat számára. Mert az NB II-ben utazni kell. Különösen a Nyugati csoportban nagyok a távolságok. Pécs, Győr, Mosonmagyaróvár, Szombathely. Az edző, aki az NB II-ig felhozta a csapatot, nagyon lelkiismeretesen, kifogástalanul végezte tennivalóit — társadalmi munkában. Közben azonban ő is fejlődött. Oktatói minősítést szerzett. Ha szerény is az edzői fizetés, azért csak 12-vel kell szorozni azt az összeget minden évben. A magasabb osztály több edzést követel, emelkedik a tornatermi bér.

— És a kerületi TS-nél nem veszik figyelembe a változás okozta helyzetet? — kérdeztük. — Nem igyekeznek segíteni a szépen előrelépett szakosztály nehéz helyzetén?

— A válasz — nagyon enyhén szólva — meglepő:

— Nem. Sőt az egyik TS-tisztviselő, akihez mint illetékeshez fordultunk, kijelentette, hogy nem is helyes a Posta Távíró szereplése az NB II-ben. Az ő véleménye szerint egy üzemi sportkörnek nem feladata NB II-es szakosztály működtetése.

Ám a Posta Távíró röplabdázóin az sem segített volna, mert nekik attól sem jött volna egyenesbe a költségvetésük. Mint ahogy most sincs egyenesben. Sőt! Annyira roszszul állnak, hogy már a létük forog veszélyben. Nem festett a szakosztályról túlságosan sötét képet az a játékos, aki — akasztófahumorral — így sóhajtott fel a legutóbbi siker után: „Még egy győzelem vidéken, és dobraverik a szakosztályunkat!"

Nagy kár lenne értük, még ha a TS illetékesének más is a tömegsportból minőségi sporttá izmosodott üzemi sportról a véleménye!

Vedres József

SPORTHÍREK

A „postás vonatok" sikere idén — a jelek szerint — meghaladja a tavalyit. Az első postás vonat május 28-án indul. Mintegy 1300 postás dolgozó és hozzátartozója jelezte a részvételét a Veszprém—Zirc—Porvacsesznek útvonalat felölelő országjáró kirándulásra.

A következő postás vonat június 25-én indul Szegedre. Itt már vonatokról beszélhetünk, mert a nagy érdeklődésre való tekintettel két vonatot kell a kirándulást szervező Budapesti Központi Postaszervek Tanácsának bérelnie. A kirándulásokra a szakszervezeti bizottságoknál lehet jelentkezni.

Számos május 1-i sportesemányen álltak rajthoz postás sportolók. Ezek közül jelentős a Wekerle-telep körüli verseny, amely a háztömb körüli Budapest-bajnokság IV. fordulója volt. A szépszámú közönség különösen a most ragyogó formában levő Előreversenyző, Takács és a Postás színeiben kerekező Benkő izgalmas küzdelmét figyelte. A hajrában gyorsabb Benkő — meglepetésre — biztosan győzte le a Béke-versenyre készülő neves ellenfelét.

A nem valami nagy magyar sikert hozó asztalitenisz világbajnokságról hazatért magyar versenyzők folytatták a bajnoki küzdelmeket. A férfiak csoportjában mindjárt hatalmas meglepetés született: a Bp. Postás fiatal gárdája 11:9-re legyőzte a tavalyi bajnok BVSC-t. Bánkuti és Klampár ezen a találkozón is kitűnően játszott, mindketten győztek az egykori Európa-bajnok Berczik ellen is. Az ugyancsak NB I-es női csapat sem panaszkodhat: lapunk zártakor pontveszteség nélkül tartotta az első helyet. Igaz, hogy az FTC ellen rangadó még hátra van!

v. j.

A Postás üzemi bajnokság

Április első napjaiban sok résztvevővel — 60 csapattal (!) — megkezdődött a budapesti postás üzemek bajnoksága. Az Egressy úti sporttelepre azóta minden héten — hétfőtől péntekig — nyugodtan ki lehet tenni a „megtelt" táblát.

A bajnoki küzdelmek négy osztályban — feljutásos-kieséses rendszerben — folynak. Minden osztályban 10—12 csapat versenyez. Külön játszik a Járműtelep 8 csapattal és külön rendezték meg az Öregfiúk Bajnokságát 6 csapattal. A szokásos pályabeosztási és egyéb nehézségek ellenére is zavartalanul folynak minden osztályban, minden csoportban a mérkőzések, május közepéig még nem maradt el szervezési hiba, vagy indokolatlan távolmaradás miatt mérkőzés.

A mérkőzéseket a külön „Postás JT" tagjai vezetik. Legtöbbje vizsgázott játékvezető, de segítik ezt a munkát azok a régi sportolók, sportbarátok is, akik ugyan nem vizsgázott játékvezetők, de elméleti és gyakorlati felkészültségük bőségesen elegendő a baráti mérkőzések irányítására. A játékvezetők sportszerűségből is osztályoznak.

Érdekesek, színvonalasak a mérkőzések. Az I. osztályban jelenleg — akárcsak az NB I-es futballbajnokságban — a IX. kerületiek vezetnek. A Ferenc Távbeszélő Központ csapata pontveszteség nélkül vezet a bajnokságban.

(Vedres)

KERESZTREJTVÉNY

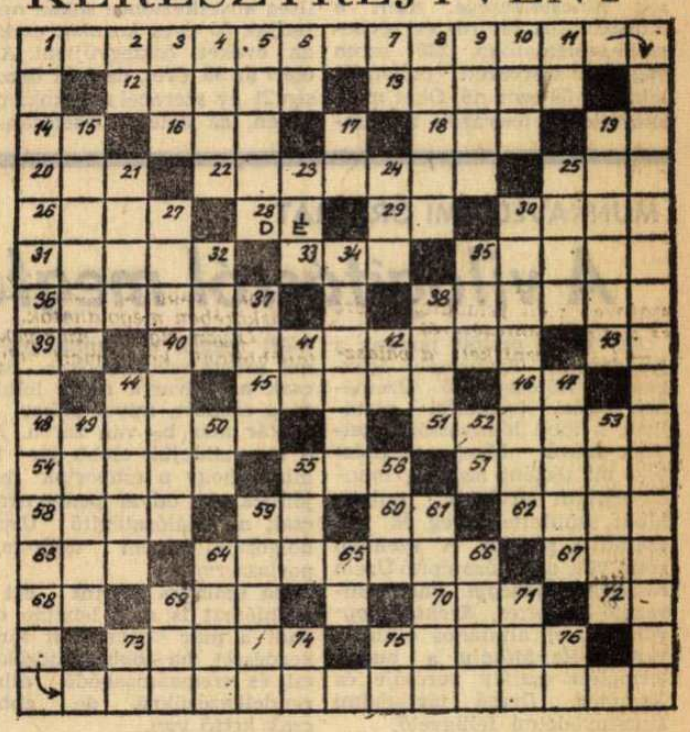

VÍZSZINTES: Milyen dokumentum rögzíti a szakszervezeti tagság jogait és kötelességeit? 12. Híres labdarúgó volt. 13. Elektród. 14. Televíziómárka betűjelzése. 16. Szóvégződés. 18. Hulladék. 19. Azonos a vízsz. 14-gyel. 20. Szín. 22. Balaton. 25. ATE. 26. Férfiak. 28. Mássalhangzó, ejtés szerint. 29. Fém. 30. Figura. 31. Ürmérték. 33. Apaállat. 35. Kére. 36. Átmásolni. 38. Arany hősnő (Kund). 39. Fordított előd. 40. Német város. 43. Idegen helyeslés. 44. Régi római pénz. 45. Csinálná. 46. ÁÁÁÁÁ. 48. Nelli — idegen változata. 51. Üledékes kőzet (geol.). 54. Szerep Shakespeare Viharjából. 55. Azonos betűk. 57. Latin irat (fon.). 58. Nem bent. 59. Sporteszköz. 60. Személynévmás. 62. .... ágy, Pest megyei község 63. ÖKK. 64. Járműves. 67. Becézett leány (+'). 68. Távirati hang. 69. Zokog. 70. ...gara vízesés. 72. Például — röviden. 73. Folyó. 75. Becsap — zsargon.

FÜGGŐLEGES: A Szovjetunió nagy ünnepe. Méltó ünneplése az ez évben kibontakozó munkaverseny. 6. Szippant (az első kocka kettősbetű). 7. Azonos betűk. 8. Fogadószoba (az első kocka kettősbetű). 9. Angol egyetemi város. 10. Omladék. 11. VD. 15. Visszafizető. 17. Ellentétes kötőszó. 19. A kakasdísz. 21. Becézett leány. 23. Folytonossági hiány. 24. Hal. 25. Duna menti község. 27. 1968-tól a termelésben erre az összhangra figyelni kell. 30. Ez a megfejtés folytatása az előző kérdésnek. 32. RNT. 34. Névmás. 35. ABE. 37. E helyen? 38. Madárféle (névelő). 41. Arány. 42. Névtelen. 44. A hazudós-zsargon. 47. Ölel. 49. Leánynév. 50. Idegen névelő. 52 Indíték. 53. ... tease. 55. Kérdőnévmás 56. Mértani fogalom. 59. Következő. 61. Híres cigányprímás volt (csárdás). 64. Időhatározó. 65. Szovjet folyó. 66. Sportol télen. 69. Maró anyag. 71. AJE. 73. ME. 74. Sándor János. 75. Az ABC két betűje. 76. Szovjet repülőgéptípus betűjelzése.

Beküldendő: vízszintes 1, függőleges 1, 27, 30.

Beküldési határidő: június 15.

A lapunk április havi számában megjelent keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1. Nyolcadik kongresszus, 41. Munkáslevelezők, 74. Száz éve, 76. A függetlenséget.

Könyvjutalmat nyertek: Axmann Ferencné (Ózd), Borsi Gézáné (Kisújszállás), Csikós Antalné (Biharnagybajom), Drotár Lajos (Budapest), Viola Józsefné (Derecske).

KÖNYVESPOLC

Ünnepi könyvhét

Május 27-én délben Budapesten, a Liszt Ferenc téri Ady-szobor előtt ünnepélyes külsőségek között ismét megnyitják az országos és fővárosi könyvhetet. Az ünnepi könyvhét évről évre ismétlődő seregszemle: irodalmunk gazdagodásának, az olvasóközönség gyarapodásának és a műveltségi színvonal emelkedésének seregszemléje. A könyvhéten egymillió-kétszázezres példányszámban 65 önálló kötet jelenik meg. Az idei könyvhét elsősorban a mai magyar irodalomé, de megjelenik a külföldi irodalom legértékesebb régi és új alkotásaiból is jó néhány kötet.

Már hagyomány, hogy sok író vesz részt a fővárosi és vidéki nagyüzemekben is az író—olvasó találkozókon, és sok ilyen találkozót rendeznek a falvakban is. A könyvhét eseménye, hogy néhány kiemelkedő és fontos mű féláron lesz kapható. Így József Attila összes versei, Szép versek 1968., Ketten a lámpa alatt, Körkép 1967.

Az ünnepi könyvhét vonzó jellegzetessége az utcai könyvárusítás. A fővárosban az Állami Könyvterjesztő Vállalat 27 helyen állít könyvsátrat, a Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat pedig 42 budapesti árusítóhelyen — főleg az ipari kerületekben — kínálja majd az újdonságokat.

A június 4-ig tartó ez évi ünnepi könyvhét bizonyára újabb lehetőséget kínál arra, hogy felmérjük az általános műveltségi színvonal emelkedését, kulturális eredményeinket.

v—i.

Az Európa Könyvkiadó gondozásában ismét több figyelemre méltó mű jelent meg. *Vera Panova* szovjet írónő neve ismert. Magyar nyelven látott napvilágot a Messzi utca, Évszakok, Szentimentális regény és a Kisüt a nap című regénye. Most jelent meg az Utitársak című regénye új kiadásban. Panova e könyvet közvetlenül a háború befejezése után írta, s azokat az élményeket dolgozta fel benne, amelyeket egy katonai kórházvonaton szerzett. Fejezeteiből érdekes emberek, sorsok, szerelmek, tragédiák villannak elénk. (Ára: 16.— Ft.) *Heinrich Alexander Stoll:* Trójáról álmodott című műve a görög világ érdekes momentumait, történeteit foglalja nagyszerű regénybe. (Ára: 23.— Ft.) *William Makepeace Thackeray:* A virginiai testvérek című könyve a Világirodalom Remekei sorozatban jelent meg. A klasszikus angol író műve tulajdonképpen az irodalmat kedvelők körében ismert, csak éppen hiánycikk volt a könyvesboltokban. *Maupassant:* Erős, mint a halál című könyve a századvégi francia irodalom egyik legkiválóbb mesterének remekműve, két öregedő ember bánatos szerelmének története. (Ára: 28,— Ft.) A Diákkönyvtár sorozatban megjelent Balladáskönyv francia, görög, magyar, olasz, orosz, spanyol, szlovák, szerb, horvát és más híres balladákat tartalmaz. (Ára: 9,— Ft.) *Dumas:* Fekete tulipán és *Gary:* Lady L. című könyve a kiadó Zsebkönyvek sorozatában jelent meg. Mindkét könyv témája ismert, film is készült róluk. Az utóbbi könyv írója művéért a *Goncourt*-díjat kapta. (Ára: 16,—, illetve 10,— Ft.) A Szépirodalmi Könyvkiadó gondozásában is több érdekes könyv jelent meg. A Magyar Népköztársaság és a Román Szocialista Köztársaság közös könyvkiadási megállapodása keretében jelent meg *Bartalis János* legszebb verseinek gyűjteménye. A költő kötetlen formában írt versei lírába fonva adják elő egy alkotó nép érzelmét. (Ára: 10,50.) *Szilágyi István:* Ezen a csillagon című novellás kötete élvezetes olvasmány, hiszen a romániai novellatermés egyik legszebb gyűjteményét tárja elénk. (Ára: 17,50 Ft.) *Szabó Zoltán:* Két part között című kisregénye a mai dolgozók életét, annak szépségét dolgozza fel. (Ára: 8,70 Ft.)

A jugoszláviai magyar irodalom érdekesebb könyveit is kiadta a Szépirodalmi Könyvkiadó. *Majtényi Mihály* Garabonciás című könyve két regényt tartalmaz. A történet a 900-as évek elején kezdődik, s majd fél évszázadot ölel fel. Hőse viszontagságos, hányatott, de humoros helyzetekben is bővelkedő életét eleveníti meg. (Ára: 18,50 Ft.) A csehszlovákiai magyar irodalom egyes alkotásait is közkézre adták nálunk. *Monoszló Dezső:* Aranykor című versgyűjteménye 1944-től napjainkig írott verseit tartalmazza. (Ára: 17,50 Ft.)

Koroda Miklós: Pataki tengerészek című könyve tulajdonképpen az író Látóhegyi asszonyok című könyvének folytatása. Élvezetes olvasmány, a kifejezésmód vidámságot vált ki az olvasóban. (Ára: 19,— Ft.) *Pintér Tamás* novellagyűjteménye, a Halálos Twist, korunkról, rólunk, rólad, róla szól. (Ára: 13,50 Ft.) *Jókai Mór:* Erdély aranykora című könyve hosszú idők óta nem volt kapható, most ismét megjelent. (Ára: 6.— Ft.)

B. Gy.

POSTAS DOLGOZO
a Postások Szakszervezetének lapja
Szerkeszti: a szerkesztő bizottság
Felelős szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András utca 13. Telefon: 428—777
Kiadja a Népszava Lapkiadó Vállalat. Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224—819
Felelős kiadó: Gábor Márton a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója
Terjeszti a Postások Szakszervezete
Szikra Lapnyomda, Budapest

„A természet szépségeinél nagyobb kincs az ember boldogsága...”

A magyar szakszervezetek XXI. kongresszusának előadói pulpitusán egymást váltják a küldöttek. Elmondják sikereiket, jó módszereiket, gondjaikat, kudarcaikat, terveiket. A hallgatóság pedig — a hazai több mint félezer delegátus mellett, 41 ország küldötte — figyel és jegyez. A külföldiek részére fenntartott sorokban egy fiatalember jegyez szorgalmasan, messziről jött szaktárs, neve: Sano Toru, a Japán Távközlési Dolgozók Szakszervezete lapjának főszerkesztője.

— Mindig azt tartottam, hogy Japán a világ legszebb országa — mondotta. — Ez a véleményem ma is, amikor elhagytam hazámat, és számos országon átutazva, eljutottam Magyarországra. Most látom, hogy a természet szépségeinél nagyobb kincs az ember boldogsága. Ez pedig az itteniek javára szól, különösen, ha a két ország munkásosztályát hasonlítom össze. A legszebb virág is elveszti illatát, a legszebb táj is elveszti színét a nyomorgó ember számára...

— Kicsit csodálkozom, hogy még politikailag jártas, a világ eseményei után érdeklődő emberek is mennyire illúziókban élnek a japán valóság iránt. Azt hiszik, hogy a tranzisztorok, a ragyogó technika, a rengeteg nélkül megrendezett olimpia együtt járt a munkások életszínvonalának emelésével? Sajnos, nem. Igaz, hogy megszabadultunk a szamurájok uralmától, a császár istenítésétől, de még kirívóbb a gazdagok gyarapodása és a munkások nincstelensége, mint a múltban. A táviró- és távbeszélő-szolgálatban 220 ezren vagyunk szervezett dolgozók, köztünk 80 ezer nő. Őket most közvetlenül fenyegeti a munkanélküliség. Önök, itt Magyarországon mindent megtesznek az automatizálás érdekében, mert az a dolgozók kényelmét, esetleg munkaidejének csökkentését szolgálja majd. Mi rettegünk tőle! A posta automatizálása tömeges elbocsátás veszélyét rejti magában. Éppen a sokat csodált japán műszeripar fosztja meg kenyerüktől szaktársainkat, mert a telefonközpontokban

Fotók: Wormser Antal

feleslegessé teszi őket. Ezért vagyunk mi az automatizálás ellen. Szakszervezetünk harcol az 55 éves nyugdíjkorhatár 60 évre való felemeléséért.

— Érthetetlen, ugye? — kérdezte kesernyés mosollyal. — Oka, hogy Japánban csak 22 évi munka után jár a nyugdíj. Ha pedig a korhatár alacsony, akkor a gyakori munkanélküliség következtében sokan nem tudják 55 éves korukig ezeket az éveket összegyűjteni. Aki eléri az 55. évet, de csak összesen 21 év szerepel munkakönyvében, az kétévi fizetésének megfelelő végkielégítést kap, ha pedig mindössze 10 évet tud igazolni, egy évnyi bére jut élete hátralévő idejére. Így aztán, ha a sors rosszindulatából hosszú ideig él, akkor...

— Akkor? — vágtam közbe...

— Azt vagy eltartják gyerekei, vagy koldulni fog.

— És mit tesz értük a szakszervezet?

— Mint mondtam, igyekszik biztosítani a nyugdíjat, még a korhatár emelésével is, s akinél ez nem sikerül, azt valami csekély támogatásban részesíti.

— Azok száma viszont mindig emelkedik, akik a szakszervezeti segélyre szorulnak. Idén például nagyon megnőtt a sztrájkolásért elbocsátottak, s így a segélyre szorulók száma. Hat éve ugyanis minden évben mi is részt veszünk a japán munkások nagy megmozdulásában, az ún. tavaszi hadjáratban. Ennek végcélja a béremelés. Ezt eddig minden évben sikerült is elérnünk igaz, néhány hónapra rá emelkedtek az árak, az elért bérnövekedés illuzórikus lett. Kénytelenek voltunk a következő tavasszal ismét hadjáratot indítani. A tőkések az elmúlt hetekben támadásba mentek át. A „hadjárat” szervezőit elbocsátották, köztük sok postást.

Sano Toru szaktárs beszélt arról is, hogy náluk a postásnak nagyobb utat kell naponta megtennie, mint nálunk. Lift a gyakori földrengések veszélye miatt nincs a házakban. Hiányzik a gyógycipő, a gyógyfürdő, és azok a kedvezmények is juttatások, amelyek nekünk olyan természetesek.

— ai —

Pedagógusok — diákok

Ők azok, akik megtanítanak bennünket írni, olvasni, számolni, ők azok, akik mindannyiunkat segítőkészséggel elindítottak az élet útjain. Ebben az országban soha nem tulajdonítottak oly nagy jelentőséget a pedagógusoknak, a tanításnak, a tanulásnak, mint a mi társadalmunkban. Mindenki tanul, fejlődik, s a különböző posztokon, a munkapadoknál, a hivatalokban, a művészetben, a miniszteri székben kamatoztatják a tanultakat. Azt mondják, az igazi iskola az élet iskolája. De hogy valaki az élet iskolájának tanítását megérthesse, annak pedagógusokat kell hallgatnia. Az egyetemeken, főiskolákon, technikumokban, gimnáziumokban, az általános iskolákban, de még az óvodákban is érzékeny kézzel, művészi módon valami nagyszerűt formálnak: a szocialista embert.

„Hát indulj! Kint
a nagyvilágban
Van sok nemes szív és ne félj!”

Nyekraszovnak e sorait írták meghívójukra a Felsőfokú Távközlési Technikum nappali tagozatának végzős hallgatói — mintegy saját magukat biztatva az induláskor. Mert indulniuk kell, ez az élet törvénye. A gondtalan diákéletnek vége. Április 29-én ballagtak, búcsúztak az iskolától, tanáraiktól, a megszokott és hagyományos módon. A kívülállóknak megszokott, de nekik, az ötven diáknak jelentős esemény volt ez a nap. S ezt érezték valamennyien, a furcsa meghatódottság ott vibrált tekintetükben, hangjukban. S bár ha némelyikük még mosolyt is erőszakolt arcára, valójában nem titkolták az ünnepélyes pillanatok okozta elérzékenyülést, meghatódottságot. Őszinte, mély érzéssel szárnyalt az ősrégi dal: Ballag már a vén diák, tovább, tovább...

A javítóüzem kultúrtermében diákok, szülők, tanárok hallgatják a végzős növendék búcsúszavait. Balás Kristóf köszönetet mondott a tanároknak fáradságos munkájukért, majd az alsóbb osztályú tanulók nevében Kállai Szabolcs búcsúzott idősebb társaitól. Az ünnepi beszédet Rácz János, az iskola igazgatója tartotta. Szavai biztattak, bátorítottak. Nem csupán azért, mert ez ilyenkor így illik, hanem... hanem mert szinte sajátjainak érzi mind az ötven ballagót.

v—k

Itt a villa, hol a villa?!

A Soproni Postaigazgatóság veszprémi távközlési üzemének egyik szakszervezeti tisztségviselője mondta el az alábbi esetet:

1966. januárjában az egyik üzemi baleset vizsgálatánál megállapították, hogy az oszlop az egyik hálózatszerelő alatt azért dőlt meg, mert kiásták az alját anélkül, hogy oszlopemelő villával megtámasztották volna. Villa pedig a raktárban sem volt. Az igazgatóság egyik osztálya utasította az összes távközlési üzemet: körzetmesterségenként, építési csoportonként 3—3 oszlopemelő villát szerezzenek be. A veszprémi üzem igényelt is 33 darabot. Az igazgatóság másik osztálya visszaírt: micsoda dolog ez, ennyi emelővilla talán még a világon sincs. Most mit csináljanak? Az igazgatóság egyik utasítása arról intézkedik, hogy ennyi villát igényeljen, a másik meg arról, hogy ne ennyit.

Igazgatóság: Igaza van az üzemnek, erről az utasításról mi nem tudtunk. Meg is igényelték a villát az Anyaghivatalnál és az rövid időn belül teljesítette a megrendelést.

Igazgatóság: Itt a villa, most már ne panaszkodjatok!

Üzem: Jó, jó, de hol a nyél? S időközben eltelt jó egynéhány hónap...

Igazgatóság: Hát hol az üzem önállósága? Szerezze be!

Az üzem ezután elkezdte a nyelek beszerzési lehetőségének a felderítését a VASÉRT-nél, a FAÉRT-nél, TÜZÉP-nél, szóval... talán még most is folyik a nyomozás. Több mint egy év telt el azóta, a villák még mindig nem használhatók.

Mennyivel egyszerűbb lett volna, ha az igazgatóság egyik osztályának előadója átmegy a másik osztály előadójához és közösen megállapítják, hogy hány villára van szükség. A közös megbeszélésen talán azt is kitalálták volna, hogy a villához nyél is kell. Két igazgatósági előadó sok mindenre képes...

SÜTŐ

Siemensék a BNV-n

A Siemens-ház vállalatai az idén is képviseltetik magukat gyártmányaikkal a Budapesti Nemzetközi Vásáron. A Posta területén a cég híradástechnikai berendezései igen ismertek. Bemutatunk közülük néhányat, amelyeket a városligeti kiállítás Siemens-pavilonjában is meg lehet tekinteni.

A passzív alkotóelemek terén MKV-kondenzátorokat, valamint az eddiginél tágabb hőmérsékleti határokkal rendelkező elektrolitikus kondenzátorokat láthatunk. Az elektrotechnikát adó- és generátorcsövek, haladó hullámú, sík-elektródájú, speciális és átviteltechnikai erősítőcsövek képviselik. Láthatók még ezenkívül túlfeszültség-levezetők, televíziós vevőcsövek, egyenirányító televíziós és rádiókészülékekhez.

A félvezető-programból tranzisztorokat, javaslatokat mutatnak, a televíziós és rádiókapcsolás tranzisztorizálására, valamint félvezető-alkatrészeket az ipari elektronika minden területéről. A híradástechnika területén változatlanul az alkatrészek nagyságának csökkentésére törekednek. Azokat a reléket, egyenirányítókat és kisebb egységeket, amelyeket a BNV-n bemutatnak, e szempontoknak megfelelően konstruálták.

A híradás- és átviteltechnikai mérőkészülékeket — amelyeket a Siemens-cég gyárt — 20 Hz-től 12,5 GHz-ig terjedő frekvencia-sávban lehet alkalmazni. Ezek közül két szintmérő-munkahelyet is bemutatnak.

Az elektromos méréstechnika középpontjában a regisztráló készülékek állanak. Ilyen vonatkozásban is meglepetéssel szolgál a bemutató pavilon. Láthatók a többi között még szigetelésmérő készülékek, egy kábelvizsgáló és egy kombinált mérőhíd-készülék.

B. Gy.

MUNKAVÉDELMI ŐRJÁRAT

A világításról megfeledkeztek

Egy évvel ezelőtt jártunk a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Hálózatépítő Üzemének budai termelési osztályán, s több hiányosságot tettünk szóvá. Most megnéztük, mi történt azóta a munkavédelem területén, milyen hibát szüntettek meg és mi maradt a régiben. A szemlén részt vett a Hálózatépítő Üzem részéről *Várhegyi Pál* üzemvezető-helyettes, *Szentgyörgyvári József* általános osztályvezető, *Ila Mihály*, a budai termelési osztály vezetője és *Rammer Dezső* társadalmi munkavédelmi felügyelő.

Először azt a szerszámraktárt néztük meg, amelyet az előző szemle óta helyeztek üzembe. A régi, nedves, zsúfolt pinceraktár helyett földszinti száraz, tágas raktárhelyiséget találtunk. Tóth Sándor raktáros elmondta, hogy nagyon meg vannak elégedve és köszönik az igazgatóságnak azt, amit a helyiségcsere érdekében tett. A szerszámokért azonban még most sem tud felelősséget vállalni, mert reggel, a munkakezdésnél kivett szerszámokat este csak az udvarra tudja lerakni a csoport, mivel akkor a raktár már be van zárva. Az ő munkaidejük előbb jár le, mint ahogy a csoportok bejönnek. Az udvar pedig nemcsak a Hálózatépítő Üzem dolgozóié, hanem több más postaszervé is.

Ila szaktárs szerint ezt a problémát is meg lehetne oldani a már bevezetett kinti kezdéssel, ha több öltözőkocsi és szerszámosbódé állna rendelkezésükre, de ebből csak kettő van.

Megnéztük a Kiscelli utcai anyagtárolótelepet is. Sajnos, az állapotok ugyanazok, mint egy évvel ezelőtt, azzal a különbséggel, hogy a telep még zsúfoltabb. Még mindig megoldatlan az ott levő anyagok tárolása, ki vannak téve az időjárás viszontagságainak. Nem oldották meg a világítást sem. Az anyagtárolótelep kerítése sem biztonságos. A közelmúltban ismeretlen egyénnek az ott tárolt dobokon levő kábeleket megrongálták. A Feszthy Árpád utca oszloptároló kerítését — amit a vihar kidöntött — a közelmúltban felépítették, de a villanyvilágítás hiányzik.

A baleseti statisztikát is megnéztük. Örömmel újságolták, hogy amíg a Hálózatépítő Üzem területén az elmúlt évben 10 baleset történt, az ő területükön egy sem volt, annak ellenére, hogy igen sok még a munkavédelmi rendellenesség. Sok esetben nem tudják biztosítani a megfelelő munkafeltételeket.

Rammer szaktárs elmondotta: a balesetek megszüntetése érdekében számos intézkedést tettek és tesznek. Ilyen a kábeldobtartó-állvány, amelynek segítségével a dobról könnyen, balesetmentesen lehet a kábeleket letekerni, vagy a betongyám szállításánál használt rúd. Javasoljuk, hogy ezeket az újításokat a Hálózatépítő Üzem többi termelési osztályánál, de a többi hálózatépítő üzemnél is vezessék be.

Kiss László

28 ezer gyermekbaleset, ebből 138 halálos!

Április 15-étől új versenymozgalom serkenti az ország valamennyi úttörőőrsét: Az „Úttörők a biztonságos otthonért” akció. Ez a nemes versengés egészen a jövő év januárjának 15-éig tart.

Mi ez a mozgalom? És mi a jelentősége?

Ahhoz, hogy ezt megértsük, feltétlenül fel kell sorolnunk néhány számadatot. Az adatok az Állami Biztosító tanuló-balesetbiztosítási statisztikájából valók. Az adatok megdöbbentők. Hazánkban az elmúlt évben is 27 927 gyermeket ért baleset és ezek közül 138 halállal végződött.

Az is tragédia, ha a fiatalnak egy egész élet szenvedésével kell fizetnie egy gyermekkori ballépésért, egy könnyelmű, meggondolatlan, s végzetes cselekedetért.

Miért következik be ilyen sok gyermekbaleset? Mert bizony, rendkívül sok, hogy naponta 76 tanuló szenved balesetet.

A mai kor gyermeke sem rosszabb, mint a régebbieké volt. A gyermekkor velejárója — ez életkori sajátosság és tudomásul kell venni —, hogy játékos, meggondolatlan, nem érzékeli a veszélyt, nem képes számolni egyes veszélyes helyzetekkel vagy cselekedete következményeivel. Ez mindig is így volt, ezért gyermek a gyermek.

De a korban, amelyben élünk, lényegesen több a baleseti veszélyforrás. Különösen az elmúlt évek fejlődése hozta magával, hogy országútjainkon napról napra nő a gépjárművek száma. Családi otthonainkba is napról napra, az országban mindenütt új energiaforrások kerülnek. Magasfeszültségű árammal működő bonyolult gépek segítik elő munkánkat, hozzák otthonunkba a nagyvilág ezer eseményét.

Az úttörőszövetség, a Vöröskereszt és az Állami Biztosító azért hívta életre az „Úttörők a biztonságos otthonért” akciót, hogy gyerekeink egymással versengve tanulják meg az életüket, épségüket védelmező balesetelhárítási tudnivalókat.

A nagy verseny naplópályázat alapján folyik. A pajtások őrsökként naplóba írják, hogy mit tettek a balesetek elhárításáért, a gyermeki élet biztonságáért.

Jó munkájukért jutalmakat nyerhetnek. A legfőbb nyereség mégis az, ha megtanulnak vigyázni magukra. Jó lenne, ha mi, szülők is jobban odafigyelnénk a mozgalomra!

Vaktor Erzsébet

POSTÁS hu-motzsák

A SELEJT BOSSZÚJA

— Rossz ez a készülék. A fene azt a távbeszélő-javító szerelőt. Vajon kié lehet e körzet? No, nézd csak, hát az enyém.

Ezért könnyű az indiai kábelosoknak.

ERÉLYES TILTAKOZÁS

Jászberényben a lófogatú postakocsit rövidesen felváltja az autó.

VEZETŐSÉGVÁLASZTÁS VOLT A PÁPAI POSTAGALAMB SE-NÉL

(Ahogy a rajzoló látja a háromtagú vezetőséget).

SEGÉLYTELEFONOKAT HELYEZNEK EL A FŐBB ORSZÁGUTAK MENTÉN

— Miért kellett ezt olyan alacsonyra szerelni?

MOTORKERÉKPÁRJAVÍTÁS — VIDÉKEN

— De jó, hogy lejött Pestről, szakikám, egy hónapja rossz a motorkerékpárom

— Azért hívtak le, mert rossz ez az automata. No majd túlórában...

Karikatúrák: Pogány Sándor